

சிவசக்தி

அருங்வடிவங்கள். ★ திருவிவையாடல்கள்

ஓம் சிவசக்தி துணை

**ஓம் சிவசக்தி
அருள்வடவங்களும்,
திருவினையாடல்களும்**

ஆக்கியோன்:

‘ஞானப்பாடு அழகாரி’
அருட்கவி சி. விநாசித்தம்பிப் புலவர்

வெளியீடு:

ஸ்ரீ நாகவரதநாராயணர் தேவஸ்தானம்
நாடாஸ்வரம் — அளவில்டி.

09-09-2001
(தேர் விழா)

தீர்மானம் தீர்மானம்
தீர்மானம் தீர்மானம்

தீர்மானம் தீர்மானம்
தீர்மானம் தீர்மானம்
தீர்மானம் தீர்மானம்

யாழி. பல்கலைக் கழக நுண்களை நடவடிக்கைகளைத் தலைவர்
ஸ்ரீராமசுவாரா அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

இந்து சமயத்தை தவிர்ந்த வேறெந்த வாழும் சமயங்களிலும் சக்தி வழிபாட்டின் பன்முகப்பாங்குகளையும், பன்முக வழிபாட்டு முறைகளின் வரலாற்றையும் காணுதல் அரிததன் சக்தி வழிபாட்டைப் பற்றி ஆராய்ந்த முதுபெரும் அறிஞர் டேவிட் கிள்ஸ்லி (David Kinsley, 1985) குறிப்பிட்டுள்ளமை முதற்கண் சுட்டிக்காட்டப்படத் தக்கது.

“எவ்வெப் பொழுது அரக்கர்களால் துண்பம் ஏற்படுகின்றதோ அவ்வப் பொழுது யான் அவதரித்து பகைவரை நாசம் செய்வேன். என்பது தேவீ மாகாத்மியத்தில் தேவியின் அருள்வாக்கு. இந்து சமயத்தில் இழையோடியுள் “அறம் நிலை நாட்டல்” என்ற தர்ம மும். “அருள்சுரத்தல்” என்ற கருணையும் சக்தி வழிபாட்டு உள்ளடக்கத்திலே தனிச்சிறப்புப் பெற்றுள்ளன.

பதினெண் புராணங்களுள் ஒன்றேன விளங்கும் மார்க்கண்டேய புராணத்தில் தேவீ மாகாத்மியம் உள்ளது. தேவீ மாகாத்மியத்தில் 700 மந்திரங்கள் இருப்பதால் அது ஸ்பத (எழு) சதி (சத நூறு) என்று அழைக்கப்படலாயிற்று. அதிலே கூறப்பட்டுள்ள மந்திரங்களைக் கொண்டு, பகைநீக்கம், பிணிநீக்கம், கல்விப்பேறு, ஞானப்பேறு முதலிய பலவகைப் பயன்களைப் பெறலாம் என்று பெரியோர்கள் கருதினார்கள்.

எங்கும், எதிலும், எப்பொருளிலும் என்னான்றும் பார்க்குமிட மெங்கும் நீக்கமற நிறைகின்ற பொருளாகத் திகழ்கின்ற ஆதி சக்தி யாகிய பராசக்தி பக்தர்களுக்கு அருளும் வண்ணம் பல்வேறு தேவீ யமசங்களைக் கொண்டு திகழ்கின்றாள். எவர் எதனை வேண்டுதல் செய்கின்றனரோ அவற்றுக்கேற்ப தேவிவிவடிவத்தையும், திருப் பெயரையும் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்றாள். சிவனுடன் எழுந்தருளும் போது சிவசக்தியாகவும் முத்தொழில்களை இயற்றுமிடத்து பிரம்மாணி, வைணவி, உருத்ராணி என்ற பெயர்களையும் பெறுகின்றாள். எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்திருக்கும் பொழுது, முரணி என்றும், பராசக்தி என்றும் இராஜராஜேஸ்வரி என்றும் போற்றப்படுகிறாள். காலத்தின் வடிவினாளாகும்போது காளியாகவும் செல்வத்தின் வடிவாகும்பொழுது இலக்குமியாகவும் வித்தையின் வடிவாகும் பொழுது சரஸ்வதியாகவும் காட்சி தருகின்றாள்.

மாணிக்கவாசக சஹாயிகள் அருளிய திருவெப்பாகவையில் நவ சக்திகளாகிய மனோன்மணி, சர்வ பூததமணி, பலப்பிரதமணி, கல விகரணி, காளி, இரவுத்திரி, சேட்டை, வாமை முதலிய கோலங்களை விதந்து பாடியதாய ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். மகா இலக்குமி, திரிபுரசுந்தரி, மாதங்கி, பகனாமுகி, புவனேஸ்வரி. தூமாவதி, திரிபுரபெரவி, பகிடாசுரமர்த்தினி, அண்ணபூரணி, அசு வாருடாம்பாள், சண்டி, அம்பாள், மகாமாரி, பெரியமாரி. மீனாட்சி, சிவகாமி, விசாலாட்சி, அகிலாண்டேஸ்வரி, பெரியநாயகி, காந்தி மதி, உலகநாயகி என்றவாறு “எல்லாம் சக்திமயமாக ஆன்றோர் கள் தரிசித்தனர். இந்தத் தரிசனக்காட்சிகளை அநுபூதி அனுபவங்கள் கலந்து இந்த நூலிலே பெருமதிப்புக்குரிய விநாசித்தம்பி ஐயா அவர்கள் தந்துள்ளார்கள்.

“பொருள் ஒன்றே உள்ளது - அதனை அறிஞர்கள் பலவாகக் கூறுவர்” என்பது வேத உண்மை. அவ்வகையில் சக்தி ஒன்றேயா யினும் அதன் பன்முகத் தொழிற்பாட்டால் பல பெயருடைய வடி வங்களாக பல நிலைக்காட்சிகளாக, பலநிலைத் தரிசனங்களாக விளக்கி சக்தி வழிநின்று பக்திப் பரவசம் தரும் ஆன்மீக அறிகையை முன்னெடுக்கும் இந்நால் பொருள் உணர்ந்து படிப்பதற்குரிய ஓர் ஆக்கமாகும்.

ஆதிசங்கர், ஷண் (ஆறு) மதங்களை ஒழுங்குபடுத்தி உல குக்குத் தந்தார். அவற்றுள் ஒன்றாக அமைவது சக்தியின் மகத்து வத்தை உணர்த்தும் சாக்தமாகும். சாக்தத்தின் சிறப்பு எல்லா மதங்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்க உள்ளடக்கத்தை பொதிந் திருத்தலாகும். சாக்த தந்திரங்கள் அறுபத்து நான்காக விளக்கப் பட்டுள்ளன. இந்த தந்திர சாஸ்திரங்கள் உலக மக்களை உய்விக் கும் பொருட்டு அருளப்பெற்றவையாகும். இவற்றின் பேறுகளை ஒழுங்கமைத்துத் தந்துள்ள நூலாசிரியரின் பணி பாராட்டுதற்குரியது. பல நிலைகளிலும் உள்ள பக்தர்களுக்கும் பரவசமூட்டும் வண்ணம் சிவசக்தியின் அருள்வடிவங்களும் அருட்காட்சிகளும் நூலாசிரியரால் மிக நுட்பமாகவும், அறிகைத் தெளிவுடனும் தரப்பட்டுள்ளமை வாசிப்புப் பரவச நிலையைத் தருகின்றது.

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

சிவமயம்

நூரீயரை

‘சிவசக்தி’ என்ற தலைப்பில் அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பிப் புலவரால் எழுதப்பட்டு வெளியிடப் படும் இந்நாலை வாழ்த்துகிறேன். அருட்கருத்துகள் பல வற்றை உள்ளடக்கி வெளிவரும் இந்நால் ஆலய கிரியை கருக்குப் பெரிதும் பயண்படக்கூடியது. சக்தி வடிவங்கள், நவசக்தி தோத்திரங்கள் ஆகியவை மிகவும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது என்பதைத் தெரிவித்து அருட்கவி ஜயாவின் தெய்வீகப் பணியையும் வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

ஷாந்தி செல்லி தங்கம்யா அப்பாக்ருடி
(சமாதான நீதிபதி)

தலைவர்,
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தல்லிப்பழை, ஸ்ரீலங்கா

முகப்புரை

சிவமின்றி சத்தியில்லை. சத்தியின்றி சிவமில்லை. இரண்டும் ஒன்று. இதனைத் தெளிந்தவர்கள் ஞானிகள் பரம்பொருளாகிய சிவம் செயற்படும்போது சக்தி (வல்லமை) ஆகிறது. சிவம் - ஆன் வடிவிலும், சக்தி பெண் வடிவிலும் காட்சி தருகின்றனர்.

உலக மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கைக் கேற்ப தாய் தந்தை - மக்கள் - மாமன் மாயி - மருமக்கள் - மைத்துனர் என்ற முறையில் தெய்வ வடிவங்களை மதிப்பிட்டு வணங்கும் வழக்கம் சைவசமயத் திலேயே காண்கிறோம். ஆண்டவன் உலகியல்புக்குத் தக்கபடி ஆங்காங்கே நின்று செயற்படுவதை உற்றுநோக்குக.

“உரைசேரு மெண்பத்து நான்குநூ ராயிரமாம் யோனிபோதும் நிரைசேரப் படைத்தவற்றின் உயிர்க்குயிராய்

ஆங்கங்கே நின்றான் கோயில்”

என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். இரக்கத்தின் சிகாமானவள் தாய். தாயாக நின்று பல்லுயிர்வாழ்க்கைக்குத் துணை நிற்கிறாள் சிவசக்தி.

அத்தகைய தாயின் தண்ணூட் சிறப்பை அவளன்பார்கள் அறிந்து உணர்ந்து வழிபாடு செய்யும் வண்ணம் இந்நாலை ஆக்க முற்பட்டேன். “சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர்” என்பது மனிவாசகம்.

எனவே இந்நால் அம்பிகையின் திருவருட் சிறப்பைக் கூறும் நாலாகும். இதில் திருவருளாடல்களில் சிலவற்றையே குறிப்பிட்டுள்ளன. அம்பிகையின் திருவருளாகிய சமுத்திரத்தில் சிறுகையால் முகந்த நீர்போலவே இந்நால் அமையும். அன்பார்கள் படித்து நலம் பெறப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வணக்கம்

ஆக்கியோன்

அருட்கீ சி. வீராசந்தர்ப்பி

நாகேஸ்வரம்

அளவெட்டி

1-8-2001

தோத்திரங்கள்

வீராயகர்

சத்திசிவ மானவனே தற்பரனே ஞானமத
அத்தி முகத்தோனே ஜங்கரனே — சித்தமிஷை
எண்ணுவார் முன்னிற்கும் எந்தாய் சிவசக்தி
தண்ணருளைப் பாடவரம் தா.

சீவன்

தாங்கும் விடையேறிச் சத்தி உழையுடனே
பாங்குதரும் அண்டம் படைத்தவனே — ஓங்குபுகும்
அன்னை நலமோத ஆற்றலெலாம் தந்தருளி
என்னை இயக்கிடுவாய் இங்கு

உடல்

இங்கு மனோன்மனியாய் எங்கும் உழையவளாய்த்
தங்கும் கருணைச் சடேஸ்வரியே — பொங்கும்
நினதுகழற் சீர்புகல நீயேழுன் னின்று
மனதைச் செலுத்திடுவாய் வந்து.

சரஸ்வதி

வந்து தொழுவார்க்கு மன்னுகளைச் செல்வமெல்லாம்
தந்துதுணை செய்யும் சரஸ்வதியே — முந்துகளை
வாக்கருள்வாய் சுத்த மனந்தருவாய் மெய்ஞ்ஞானைப்
போக்கருள்வாய் அன்பு பொலிந்து

நாராயணி

பொலிந்த புவியெல்லாம் பொன்னையிக்கீழ்க் கொண்டாய்
நலிந்த கரிக்குதவும் நாதா — அலைந்துதிரி
நாயேனைக்கையணைத்த நாராய ணாளன்னுள்
நியாக வந்து துணை நில்.

இலக்குமி

நில்லா அலையெறியும் நீடாழி வந்துதித்த
நல்லானே செங்கமல நாயகியே — பொல்லாத
வஞ்சகர்பால் செல்லாத மாதாவே காத்தருள்வாய்
நெஞ்சு விளக்காக நின்று

முருகன்

நின்று பழனிமலை நீருலகம் காப்பவனே
அன்றசுரர் கூட்டம் அழித்தவனே — என்றென்றும்
உன்னை மறவா ஒளிமிலரைத் தந்தாய்நின்
அன்னைபுகழ் பாட அருள்.

வெரவழுர்ந்தி

அருட்குல மேந்தி அடியாரைக் காக்கும்
தெருட் கோல வெரவ தேவா — மருட்கோலம்
தாங்கி யலையும் தமியேனைக் காத்தருள்வாய்
ஏங்கித் தவியா தினிது.

வநுப்பயன்

என்னையா ஞடையசக்தி இணையடிப் பெருமை ஒது
முன்னையான் தவம்செய்தேனோ மூடனேன்
[நெஞ்சள் நின்று
பொன்னருள் பொழிந்தாள் அன்னாள் புகழ்படித்
[துணருவார்கள்
முன்னிய பேறுபெற்று முத்தியும் எதுவாரே

(தோற்றுவாய்)

தவமும் தர்மமும் தலைமுறை நிற்கும்
 தண்ணருள் முனிவர் தலைவன் வசிட்டர்
 புலத்தியர் சதா நந்தர் நாரதர்
 புலகர் சங்கர் பராசரர் கர்க்கர்
 சம்புபத் தர்சநச் சேபர் சௌநகர்
 சம்வர்த் தர்சகர் பரத்து வாசர்
 மாதேசர் லிசிதர் கண்ணுவர் குற்சர்
 ஆத்தி ரேயர் லிசுவா மிக்திரர்
 மாண்டவி யர்ஜும் தக்கினி காசிபர்
 தேவா ரணி துரு வாசர்உத் தாலகர்
 வாம தேவராம் மாழுனி வர்குழாம்
 தாமரை உறையபன் தாளினை வணங்கி
 தவம்செய்யும் நல்லிடம் சாற்றுக என்ன,
 புவனத் திந்தப் பொன்வளை தகுப்பை
 தரிக்கு மிடமே தகுமெனக் கூறி
 உருட்டிய வளையல் உருண்டுருண் டோடி

நெமிசாரண்யம்

வந்துறு தலத்தை மாழுனிக் கூட்டம்
 முந்திவந் தேத்தி முறைமுறை யமர்ந்தனர்
 நாடுமெல் வனமே நெமிசா ரண்யப்
 பீடுயர் பெயருடன் பிறங்கிய தன்றே

அவையாடுக்கி

நற்றவ முனிவர்வாழ் னநமிசா ரண்யம்
 உற்றுவந் தெய்தினர், உத்தம வியாசரின்
 தூய சீடராம் சூதமா முனிவரைத்
 தோடு மன்புடன் தொழுதனர் வேண்டினர்
 ஜயா சூரே அடியோம் தெளிவுற
 மையார் கண்ணி மகாசிவ சக்திசீர்
 எமக்குரைத் தருள்கென இனிதே சூதரும்
 உமைப்பெரு மாட்டியின் உயர்கதை உரைத்தனர்

* * *

உரைத்த கதையின் உறுதுவை கொண்டு
 மருக்குழல் அம்பிகை வரலா றுகளை
 தேவிபா கவதத் திருநூல் வழியிலும்
 மேவுபன் னூலிலும் விழைந்தாய்ந் தெடுத்து
 சிறிய வடிவில் சிறியேன் திரட்டி
 அறிவுடை யோர்தம் அகங்கோள இந்நால்
 அன்னைமனோன்மணி அருளால் யாத்தேன்
 பொன்மன முடையோர் போற்றுவரினிதே

அருள் வடிவங்கள்

1. ஞெலி நினையம் பிரமனுக்கு அம்பிகை கூறியது (தே, பா)

‘பிரம்மனே, எனக்கும் பரமசிவத்துக்கும் பேதமில்லை. சிவமே யான்தான். கண்ணாடியில் தெரிகின்ற விம்பம் ஒருவனுடைய வடிவம் இரண்டாகத் தெரிவதுபோல, நாம் ‘ஏகமேவா’ அத்துவிதீயம் என்ற தன்மையில் காட்சி தருகின்றோம், சர்வசங்கார காலத்தில் யான் ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று அலியுமன்று. புனருற்பவ காலத்தில் கொளி. பிராம்மி முதலிய சக்திகளாகச் செயற்படுவேன். பஞ்ச பூதங்களாகிய சக்திகளாவேன். சகல தேவர்களையும் இயக்குகின்றவள் யானே. மும்முர்த்திகளையும் யானே இயக்குகின்றேன். பிரம்மனாகிய உன்னிடத்தில் என் அம்சமான சரஸ்வதி, விஷ்ணுவிடத்தில் மகாலட்சுமி, உருத்திரனிடத்தில் மகா காளியாக செயற்படுவேன். ஆகி பரமபுரஞ்சராகிய பரமாத்மா, காரணமுமன்று, காரியமுமன்று. அவர் நிர்க்குணர், சர்வவியாபகர். யான் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய சகுணையாக உள்ளேன். உமாமகேஸ்வரர் களாகிய எம்மைச் சிந்தித்தால் சர்வகாரியமும் சித்தி யாகும்.’’

2.

உடாநேவி

‘‘நினைப்பவர் மனம் கோயிலாய்க் கொண்டவன்’’ என்று அப்பர் சுவாமி பாடுகிறார். அ. உ. ம. என்ற 3 எழுத்துக்கள் ஓம் என்ற பிரணவமாய் ஒலிக்கின்றன. அகி லாண்டநாயகி, புவியடங்கக் காத்தவளாகிய அம்பிகை ‘உ’ எழுத்துக்குரியவள். அ = படைத்தல் உ = காத்தல் ம = அழித்தல் எப்ப போருள்படும்.

உயிர்காத்தற்றொழிலையே விசேடமாகக்கொண்டதாய் உ அ ம் என்ற ஒங்காரப் பெயருடன் — அதாவது உமா என்ற பெயரோடு விளங்குகின்றாள். உமா = ஓம்.

திருக்கைவாயத்தில் நள்ளிருட் குகையில் கோடி குரியப் பிரகாசனாக எம்பெருமான் வீற்றிருக்கின்றார். அந்தப் பிரகாசத்துடன் நீங்காத நீலநாயகியாகிய — அவர் அருகில் எம்பெருமாட்டி வீற்றிருக்கின்றான்.

இறைவன் வேதம் ஒதுக்கின்றான். மனுதர்ம சாத்திரங்கள் - தத்துவங்கள் - ஆகமங்கள் முதலியன அந்த வேதத் தினாடாக வெளிப்படுகின்றன. அவற்றை வாக்கே நேரக் கிப மங்கையாகப் பொறுமையாக - அப்பனது அநுகிலிருந்து கேட்டு - தேவர் முனிவர் ஊடாக சராசரங்களுக்கு வழங்கு பவள் அண்ணையாகிய உமையவள். சிவனுடைய செயல் திறன் - உமைழுலம் வெளிப்படுகிறது.

உமையவள் - செயற்பாட்டுக்கமைய சகல வடிவிலும் காட்சி தருகின்றாள், அறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாக்கிய இறைவி என்கிறது புராணம்.

யார் எத்தெய்வத்தைக் கும்பிட்டாலும், அந்த வழி பாடுகள் எல்லாம் - உடையாகவும் சிவனாகவும் காட்சி தருகின்ற அந்தப் பரப்பிரம்மத்தையே சார்கின்றன. “கவணி யர்க்குப்பால்சுரந்த கலசம்” அவளது திருக்கரத்தில் காணலாம். அந்தக்கலசம் தம்மடியார்க்கு வேண்டிய வரங் கொடுத்துப் பசிதீச்க்கும் கலசம். என்ன வேண்டிலும் தம் மக்களுக்கு உதவும் தாயாக - எம்மை இயக்குபவளாக, வழிப் படுத்துபவளாக - புன்னெறி போக்கி நன்னெறி காட்டுபவளாக, நல்லறிவைத் தரும் நானாம்பிகையாக இறைவன் பாகத்திலிருக்கும் சோதிப்பிழம்பாக அந்தப் பெருமாட்டி வீற்றிருக்கின்றாள். எம்பெருமாட்டி அசையும் அசைவே உலகக் காட்சிகள். அவளது சிலம்பொலியே நாதங்கள் அவளது திருக்கடைக்கண் அருளே நாம் அனுபவிக்கும் இன்பதுன்பங்கள்.

அந்த உமாதேவியின் செயலாலேயே பஞ்சபூதங்கள் அசைகின்றன. பூதநாயகியாகி எம்மைப் பஞ்சபூதங்களாலே (உடம்பை) ஆக்கியுள்ளாள். “பணிதரும் திங்களும் பாம் பும் பகிரதியும் படைத்த புனிதரும் நீயுமென் புந்தி எந்நாளும் பொருந்துகவே” என்பார் அபிராமிப்பட்டர்.

அந்தப் புனித நாயகியை “வி” என்ற எழுத்தால் வேதம் குறிப்பிடுகிறது. “சி” - சிவம் “வி” அருட்சத்து சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர் என்கிறார் திருமூலர்

எனவே வகரமாகிய அருட்சத்தியால் வந்த அனுக்கிரகத்தாலேதான் சிவனை அடைய முடியும் எட்டுத்திசை அசிபரும் தேவர், விலங்கு, மிருங்கம், பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன ஆகிய எழுவகைப் பிறவிகளும், நீர், நிலம், தீகாற்று, ஆகாயம், நடசத்திரம், சிரகம் ஆகியனவும் அந்த உமாதேவியினால் இயங்குவனை என்பதை உணர்ந்த வழியில் வழிபட்டுப்படன்யாற்றிவாழும் அன்பரிடத்தில் அவள் விலகாமல் வீற்றிருப்பாள், - பொறுமை, சாந்தம் - தண்ணளி கோடை, அங்பு, அறம், அருள், ஆளுமை, சர்வவல்லமையாக உமா பிரகாசிக்கின்றாள் கருணைநாயகி - அன்பர் குறைபாடு கண்டு சிவனிடம் முறையிடுபவள் குறை தீர்த்து வைப்பவள்

3.

க்ஞீ என்னவள் யார் ?

சிவத்தினுடைய சத்தி, சிவசக்தி: பரம புருஷன் சத்தி மான் எனப்படுவான் சத்தி (சக்தி) என்பது ஐஸ்வரியம் பராக்கிரமம் என்னும் இரண்டு பொருளுடையது

பகம் என்றால் ஞானம், சமிர்த்தி, சம்பத்து, யஸ்ச, பலம் என்னும் பல்லியாருளுடையது எனவே பகஞபமான சக்தி பகவதி எனப்படுவாள் பகவதியோடு பரமாத்மா கூடியிருப்பதால் பகவான் எனப்படுவான். அவர் உருவ முள்ளவராயும் உருவமில்லாதவராயும் பரப்பிரம்மம் என்றும் கிருஷ்ணமுர்த்தி என்றும் சொல்லப்படுவர் “கிருஷ்” என்பது பரப்பிரம்ம பக்தி னை என்பது அடிமைத்தன்மை இவை இரண்டையும் கொடுப்பதால் கிருஷ்ணன் என்று பெயருண்டாயிற்று - பரப்பிரம்மாகிய பரம்பொருள் சக்தி என்னும் பெண்ணுருவாகவும் கிருஷ்ணன் என்ற ஆணுருவாகவும் காட்சி தருகிறார்

நாமி - விந்து - கலை

இறைவனது சக்தி அளவரிய நுண்மையும் ஆற்றலும் உடையது. அந்தச்சக்தி நுண்பொருள் இயல்பில் ஒருவாற் றால் தன்னுடன் ஒத்தும், பருப்பொருளியல்பில் ஒருவாற் றல் அசுத்த மாயையுடன் ஒத்தும், நடுநிலையாய் நிற்கும் சுத்த மாயை எனப்படும் விந்து. சக்தியோடு நேரே பொருந்தி நின்று தனது வேகத்தை அதன் வாயிலாக — அசுத்த மாயை தாங்குமளவாக வைத்துக் கூணிவு படுத்தி அதை இயக்கி, இவ்வுலகங்களையும், உலகப் பல்பொருட் களையும் தோற்றுவிக்கும். எனவே சிவசக்தி நேரே சென்று இயைந்து நிற்குமிடம் விந்து எனப்படும்,

சிவசக்தியால் உந்தப்பட்ட விந்துமாயை அளவில்லா இயக்கம் உடையதாய்ச் சுழல, அதினின்று ஒரு நாதம் உண்டாகும் அந்த நாதம் அசுத்த மாயையின் அணுக் களைத் திரட்டி உலகங்களைப் படைக்கும். சிவசக்தியால் இயக்கப்பட்ட விந்து, சுழன்று இயங்கும்போது வட்டவடிவம் தோன்றும். அந்த வட்டத்தில் தோன்றும் நாதம் வரிவடிவம் உடையது. இந்த விந்து நாதங்களில் சேர்க்கைதான் 'உ'என்னும் பின்னையார் சுழியாகும். — உலகத் தோற்றுத்துக்கு காரணம் விந்து நாதம் என்ற கருத்தை இந்த எழுத்துப் புலப்படுத்துகிறது. இதன் அறிகுறி சிவ விங்கம்.

கலைகள் ஜிந்து

நீவிர்த்திகலை: தன்னைச் சேர்ந்த பக்குவமானவர்கட்டு சங்கற்பங்களை விடுவித்து மீட்கும். இதற்குத் தேவதை — பிரமதேவர்.

பிரதிட்டா கலை: சங்கற்ப, விகற்பங்களை விசேஷித்து நிறுத்தும் அதிதேவதை — திருமால்

விந்தியா கலை: அறிவை பிரகாசிக்கச் செய்யும் அதி தேவதை — உருத்திரமூர்த்தி.

ராந்தி கலை: விருப்புவெறுப்பற்ற சாந்தத்தைக் கொடுப்பது அதிதேவதை — மகேச்சரர்

ராந்தியந்தி கலை: பரமஞானத்தைக் கொடுப்பது அதிதேவதை — சதாசிவ மூர்த்தி

(இவை யாவும் சிவசக்தியின் செயற்பாடுகளே)

4.

பஞ்ச ரக்திகள்

ப்ரக்ருதி = ப்ர - எழுச்சி, க்ருதி கிருஷ்டி என்று பொருள்படும். இன்னும் ப்ர = சாதலீகம், க்ரு = ராஜதம், தி = தூயதும் எனவும் பொருள் படும். ஐந்து வகைப் பிரக்ருதிகள் பிரஹத்தோடு கலந்திருக்கும் சிற் சக்திகளாகும். அவையாவன, துர்க்கை, லட்சமி, சரஸ்வதி, சாவித்திரி, ராதை என்பன

(i) துர்க்கை

பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்பவள். கணேசஜனனி, சர்வசத்தியும் கொடுப்பவள், சரணடைந்தாறைக் காப்பவள், சர்வசத்திகளுக்கும் ஈஸ்வரி, பரமாத்மாவான கிருஷ்ணரூபினி

(ii) லட்சமி

சர்வசம்பத்துச் சொருபி, அதிஷ்டதேவதை, புத்தரிடம் பிரிய முள்ளவள் விஷ்ணுப்பிரியை, அவள் வைகுந்தத்தில் லட்சமி, கவர்க்கத்தில் சுவர்க்க லட்சமி, வீடுகளில் கிருக லட்சமி, சகல பிராணிகளிடத்தும் சோபாலட்சமி - இப்படிப்பல நாயக் பூண்டு, நம்பினவரைக் கைவிடாத செல்வியாய் இருப்பாள்.

(iii) சரஸ்வதி

வாக்கு -புத்தி - வித்தை இவற்றைத் தருபவள் - தன் அடியாரின் புத்தியாயும் அவர்கள் பொடும் கலிகுறியாயும் - சாந்தரூபியாயும் சுத்த சுத்துவ நாயகி யாகவும், வீணா புத்தக தாரினியாகவும் வெண்டாமரை-வெள்ளாம்பல்-மூல்லை, சந்தனம், பச்சைக் கார்ப் பூரம் இவற்றின் நிறமுள்ளவளாகவும் தூய மனத்திலிருப் பாள்

(iv) சாவித்திரி

வேத சந்தியாவந்தனத்துக்குரிய மந்திரம் - தந்திரம், சாத்திரம் இவற்றின் தூயாவாளர். படிகவடிவினாள், தீர்த்த சொருபினி பரப்பிரம்ம ரூபி, நிர்வாணபதம் கொடுப்பவள், ஞானிகளின் பிரம்ம தேவதையாவாளர், பிரம்மபத்தினி

(v) ராதா தேவி

பஞ்சப் பிராணன்களுக்கும் ஆதிதேவி எல்லாத் தேவிகளின் வடிவுமுடையாள் பராபரங்களுக்கு ஆதியாய் அரூதியாய் பரமானந்த ரூபினியாவாள் பக்த அனுக்கிரக காரணி. வேதமார்க்கத்தால் அறியத்தக்கவள், பகவானுடைய மார்பில் ஸ்திரீ ரத்தினமாய் விளங்குபவள், பிரமன் செய்த அறுபதினாயிரம் வருடப்பூசைக்குத் தோற்றுமளிக்காமல், பூலோகத்தில் அவன் செய்த தவத்துக்கிரங்கிக் காட்சிகாட்டி அருள் செய்தவள்.

(ஆதாரம் ஸ்ரீ நோவிபாகவதும்) மேற்படி வரலாறுகளை - நாராயணர் - நாரதருக்குக் கூறினார்.

இவற்றைவீடு

5. ஈனைய ஈத்திகள்

கங்காதேவி : விஷ்ணுவின் சரீரத்திலிருந்து தேரன்றியவள். சிவனின் சைடையிலிருப்பவள். தவசித்திகொடுப்பவள்.

மானஸாதேவி : சங்கரர்க்குப் பிரியமான சிவத்தை, அனந்தன் சகோதரி, (நாககங்களால் பூசிக்கப்படும்) நாகேஸ்வரி, நாகவாகினி, நாகசயனேஸ்வரி, சித்தயோகினி, விஷ்ணுநூபினி, தவ பலன் கொடுப்பவள் கிருஷ்ண அம்சமான ஜரத்காரு முனிவரின்பத்தினி ரிஷி சிரேஷ்டரான ஆஸ்திக முனிவரின் தாய்

ஈஷ்டதேவி : சிக்ககளுக்காகப் பூசிக்கப்படுபவள் ஆறாவது பிரக்ருதி தேவி. ஜலம் பூயி ஆகாசம் இவற்றால் குழந்தைகளுக்குத் துன்பம் வராமல் காப்பவள். ஸ்கந்தனுடைய தேவாசேனை என்பவானும் இவளே.

மங்கள சண்டிகை : சிருஷ்டிக்காலத்தில் மங்கள சொருபினி யாகவும் சங்காரகாலத்தில் மங்கள சண்டிகையாகவும் வருவாள் மங்கள வாரத்தில் பூசிப்பவாக்கு - புத்திரர் தனம் கூகு கீர்த்தி இவற்றைத் தருவாள். மூலப்பிரக்குதியின் முகத்தில் உள்ளவள்.

காளிகாதேவி : துர்க்கையின் முகத்தில் உதித்தவள். சம்பன் நிக்மெனைச் சுங்கரிக்க வந்தவள். சர்வாண்டகோடிகளையும் கணத்தில் அழிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவள். தர்மார்த்த பூசைகளால் போற்றப்படுவள்.

ஸ்ரீ தேவி : இரத்தினங்களுக்கு இருப்பிடமானவள், மூலப் பிரக்கிருத்தியின் பிரதான அம்சமாவாள், சமுத்திரங்களுக்கு ஆதாரமானவள், சர்வசம்பத்தும் தருபவள்.

ஸ்ரீதேவி மந்திரம் ஒம் ஹீரம் ஸ்தோம் கலீம் வகுநாயை ஸ்வாஹா

கவாஹாதேவி : அக்கினி பகவான் பத்தினி

தட்டாணாதேவி } யக்ஞ பத்தினிகள்
தீட்டாதேவி

கவாதாதேவி : பிதுர்க்கள் பத்தினி

கவாஸ்திதேவி : வாயுபத்தினி

புஷ்டி தேவி : கணேச பத்தினி

துஷ்டி தேவி : ஆதிசேஷ பத்தினி

சம்பத்து தேவி : ஈசான பத்தினி

திருதி தேவி : கபில பத்தினி

சதி தேவி : சத்தியபத்தினி

தயை தேவி } மேரக பத்தினி
பதிவிரதை தேவி

பிரதிஷ்டை தேவி : புண்ணிய பத்தினி

கிரியை தேவி : உத்தியோக பத்தினி

மித்தியா தேவி : அதரமபத்தினி

(துஷ்டர்களால் பூசீக்கப்படுவபள்)

புந்தி தேவி	} தியான பத்தினிகள்
மேதை தேவி	
திரிவி தேவி	
காந்தி தேவி	: தர்ம பத்தினி
சோபாகொருபஜட்சமி	: மதிபத்தினி
நாலாக்கிணி தேவி	} ருத்திரபத்தினிகள்
சித்தயோகிணி தேவி	
நித்திராதேவி	
வோபாமுத்திரை தேவி	: அகந்தியர் பத்தினி
குந்தி தேவி	: குபேர பத்தினி
பிரசித்தி தேவி	: வகுணபத்தினி
விந்தியா	: வாயுபத்தினி
	- இன்னும் பலதேவி மூர்த்தங்கள் உள்

ஆறுசக்திகள்

பராசக்தி, ஆதிசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி, இச்சாசக்தி, குடிலாசக்தி

சக்தி (ஸ்ரூபரத்து நான்று) ரீட்ஸ்கள்	இடங்கள்
பிடம்	
காமகோடி	ஸ்ரீகாஞ்சி
அன்னபூரணி	ஸ்ரீகாஞ்சி
இலட்சமி	கோபாலபுரம்
இரேஞுகா	மாதுபுரம்
துளசா	மாதுபுரம்
சத்தசிருங்க	மாதுபுரம்
சுவாலாமுகி	இங்குலை
பிரமாரி	சாசம்பர்
துர்க்கை	ஸ்ரீ ரஷ்ததந்திலை

விந்தையாசல	ஸ்ரீ ரத்ததந்திசை
பீமாதேவி	விமலை
கெளசிகி	ஸ்ரீசந்திரகலை
நீலாம்பரி	நீலபகுவதம்
சாம்புநதேஸ்வரி	ஸ்ரீநகரம்
இரகசியகாளி	நேபங்கம்
யீனாட்சி	மதுரை
சந்தரி	வேதாரணையம்
யோகேஸ்வரி	மகாலசம்
நீல சரஸ்வதி	சீனா
வகைல	வைத்தியநாதம்
புலகௌணஸ்வரி	மணித்தீபம்
காமயோனி (திரிபுரபைபரவி)	மணித்தீபம்
காயத்திரி	புடகரம்
சன்னிஷை	அமரேசம்
புடக்ரேடசனி	பிரபங்கம்
தேவி	நூழிசம்
புருஷதம்	புடகராட்சம்
இரதி	ஆடாடம்
தண்டினி	சண்டமுண்டி
பீதி	பாறபூதி
நகுலேஸ்வரி	நகுலம்
சந்திரிகை	அரிச்சந்திரம்
சாரதா	ஸ்ரீகிரி
திரிகுலம்	பஞ்சநதும்
குட்சமம்	ஆரம்பிராதகேஸ்வரம்
சாங்களி	மகாகாளம்
சர்வாணி	மத்திய மாபிதம்
மார்க்கதாயினி	கேதாரம்
பைரவி	பைரவம்
மங்கள	கனை
தாணுப்பிரினை	குருசேஷத்திரம்
சுயம்பு	வியபிநாகுலம்

உக்கிர	கனாகலம்
விசிவேஹர	விமலேஸ்வரம்
மஹாந்தை	அட்டகாசம்
மகாந்தகை	மகேந்திரம்
பீம	பீமம்
பவானி	வத்திராபதும்
உருத்திராணி	அர்த்தகோடிகை
விசாலாட்சி	அவிமுத்தம்
மகாபாகை	மகாவயம்
பத்திரகாளி	கோகர்ணம்
பத்திர	பத்திரகர்ணிகம்
உற்பாலட்சி	சுவர்ணாட்சம்
தாண்வீசை	ஸ்தாணு
கமலை	கமலாவயம்
பிரகண்ட பீடம்	சகலண்டம்
திரிசந்திரிகை	குரண்டலம்
மஞ்சேகரி	மகோடம்
சண்டிகை	மண்டலேசம்
காளி	காலஞ்சரம்
தெரணி	சங்குகர்ணம்
தூல	தூலகேசரம்
பரமேசரி	சிவஞானிகள் இதயகமலம்

(இவை வடமொழி தேவீபாகவத்தில் கூறப்பட்டவை)

7

சுந்திரனின் வீரேஷ அங்கங்கள் ஒர்க்கை யராசத்தி

துர்க்கா என்னும் திருநாமத்துள் து. உ. ரு. க. ஆ. என்ற ஐந்தெழுத்துக்கள் உள். ஆ. என்ற எழுத்து. சர்வநாசினி என்ற பொருஞ்சையைது. அகரத்தனத்தை அழித்து நல்வாழ்வு கொடுப்பவள் துர்க்கா.

சிவன், தாட்சண்யத்தால் கோபம் கொண்டு உழைய வனையே அழிக்க முற்பட்டாராம். அத்தருணம் ஈசனை

சமாதானப்படுத்திய மூர்த்தமே சாந்திதுரக்கா என்னும் திருநாமல் பெற்றது.

மஹா	வித்தியா	மஹாமாயா
மஹா	மேதா	மஹா ஸ்மிருதி
மஹா	மோகா	சப்வதி
மஹா	தேவி	மஹேஸ்வரி

அறம், பொருள், இன்பம் இந்தத் தேவைகளை அனுக்கிரகிப் பவன் தூர்க்கை. அம்பிகையின் சிறந்த பீஜங்கள் ஜம், ஹீர்ம், கலீம் என்னும் மூன்றுமாம்

ஜம் = சித் = ஞானம், ஹீர்ம் = சத் = பொருள், கலீம் = ஆனந்தம் = இன்பம்

இவற்றை மகா சரஸ்வதி மகாவட்சமி மகாகாளி ஆகிய வடிவத்தில் அருள்கிறாள், சத்தியினால் ஆக்கவும் காக்கவும் அழிக்கவும் முடியும் என்றவாறு, பிரம்மா விஷ்ணு - சிவன் இவர்களை இயக்கங்களாகவும் முசுசத்தீகள் செயற்படுகின்றனர்.

உலகில் ஒன்பது தூர்க்கை வடிவில் அனுக்கிருகம் செய்கிறாள்

1. வனதூர்க்கா : அடியாரைச் சம்சார வனத்திலிருந்து காப்பவன். தங்கத்தாமரமில் வீற்றிருப்பாள் சங்கு, சக்கரம், அபயம், வரதம், சந்திரக்கலைமகுடம், கடகம், மரலை, குண்டலம், இவற்றுடன் காட்சிதருவாள், சிங்கவகினி

2. சூலினிதூர்க்கா : முத்திதாழிலுடையாள். மேகநீறமுடையாள் பெரியகிரிம், கஞ்சி, கேடயம், சூலம், அம்பு வில், சங்கு, சக்கரம், கதை, பாசம் இவற்றை எட்டுக்கரத்தில் ஏந்திநிற்பாள் - வாகனம் சிங்கம்

3. ஜாதவேதோ தூர்க்கா : அக்கினி வழுவடையாள், சிவபெருமானின் பெந்திரிக்கள்ளுள்ளிருந்து எழுந்த தீப்பொறி களை ஏந்திக் கூடுகையிற் சேர்த்துவளர்களைக்கால் இப்பெயர் வந்தது. மின்னால்வடிவினாள். சந்திரிக்கலைகளிப்பாள், சக்கரம், கதை, கத்தி, கேடையம், அம்பு, வில் - முத்திரை உடைய எட்டுக்கருத்தினாள். சிம்மவாக்கினி

4. சாந்தி தூர்க்கா : நூசிம்மழுர்த்தியின் கோபத்தை அடக்கும்படி வேண்டியதேவர்க்காக - மகாவட்சமியாகிச் சாந்திப்படுத்தியவள் பொன்னாடை அன்றிது. சங்கு, சக்கரம், கத்தி, கேடையம், அம்புவில், கதை, சூலம், அபயம், வரதம், அயிர்தகலசம், ரத்தின பாத்திரம் இவற்றைத் தீருக்கருத்தில் ஏந்தித் தேவகணம் சூழவருபவள். மனச்சாந்தி தருவாள்

5. சபா தூர்க்கா : பரமேஸ்வரன் வேடனாகசூபமிடுத்தபோது, தான் வேடுவச்சியாக - மரபுரி உடுத்து, குன்றியனி மாலையனிற்து, மயில்தோகை காதிலனிற்து அம்புவில்லுடன் வந்தாள்.

6. ஜாவல தூர்க்கா : புநி வலிதாபரமேஸ்வரி பண்டாக்ரஹானுடன் சமர்புரிந்தபோது சுத்தாகுசேனை உட்புகாவண்ணம், அக்கினி ஜாவானை உண்டாக்கியவள். அக்கினி மத்தியில் சிம்மத்தின்மீது அம்பு, வில், சக்கரம், கத்தி, கேடையம், சூலம், முத்திரை இவற்றேராடு வீற்றிருப்பாள்

7. ஸவணா தூர்க்கா : வளணாகரணை அழிப்பதற்காக இராமயிரான் இந்த அம்பிகையைத் தீயானித்து இவட்ச மணானைப் போகுக்கு அனுப்பி வெற்றிகண்டார்.

இதனால் இப்பொயர் வந்தது. குரியப் பிரகாசம் உள்ளவள். சுங்கு, சக்கரம், கத்தி, குலம் ஏந்திப் பல அசரரை அழித்தவள்

8. தீப தூர்க்கா: இருளாகிய அறியாமையைப் போக்கி, ஒளியாகிய ஞானத்தைத் தருபவள், செந்தாமயரை நிறுமுடையாள் தீபச்சுடரில் விளங்குவான். குலம், வில், அம்பு சுங்கு சக்கரம் அபயம், வரதும் கொண்டு சிங்கத்திலிருப்பவள்.

9. ஆசுரி தூர்க்கா : மண், பெண், பொரன் என்னும் மூவாசைநீக்கி, மேராடசம் கொடுக்கும் பரமேஸ்வரியாவாள், வெண்மை நிறுத்தவள். குலம், பாசம், கொண்டு தாமயரையில் அமர்ந்து, பாம்பைப் பூணுவாகத் தரித்து அதர்வண வேத இசைக்கு மகிழ்ந்து திருவருள் புரிவாளர்.

தூர்க்கா பொங்கிரம் (மொழி பெயர்ப்பு)

அகிலாண்ட கோடியெலாம் பெற்றதாயே
அசரர் மது கைடபர்கள், மகிஷாகுரன்
மிகு, தூம்ர லோகனன் சண்டமுண்டர்
விரை இரத்த பீஜனௌடு நிசம்பன் சம்பன்

புது சமரில் நீராக்கிச் சராசரங்கள்
பொங்குகை மாய்வாழுக் காத்தாய் ஓங்கும்
சகலசக்திப் பரப்பிரம் மானாய் நீயே
சரணைடந்தேன் தூர்க்கையம்மா அருள்செய்வாயே

ஹம் என்ற ஆகாச மந்திரத்தால்
கடிமலர்கள் சாத்தினேன், “யம்” என்கின்ற
வம்பலர்வா யுலீஜுத்தால் தூபமிட்டேன்
வளர் “ரம்”என் கின்றஅக் கினிபீஜுத்தால்

செம்மைதரு மணித்தீபம் காட்டுகின்றேன்
திகழும் “வம்” எனுமயிர்த பீஜத்தாலே
அம்மையுனக் கழுதிட்டேன் “ஸம்” என்றிக்கே
அகிலோப சாரமிட்டேன் அருள்வாய் தாயே

8

சிராமி

(ஹரிம் என்ற மனுவை பெண்வண்புகள் பக்கம் நீண்று
உடை செய்யும் பரிவாரருடையவள்)

அருணன் : என்னும் அசுரன் பிரமனை நோக்கித்துவமிருந்து
யுத்தம் - அஸ்திரம், சத்திரம் புருஷர், ஸ்திரி, 2கால் 4கால்
ஜெஞ்சுக்கள் முதலியவற்றால் மரணமில்லாவரமும், தேவர்களை
வெல்லும் பலமும் வரமாகப் பெற்றான். தேவரையும் முவரையும்
எல்லாச் சீவராசிகளையும் வருத்தினாரன். தேவர்கள் சிவனிடம்
முறையிட்டனர். சிவன் கட்டளைப்படி இறைவியை
வேண்டினார். இறைவி தேவர்களுக்கு அபயமளித்து -
அசுரனைச் சங்காரம் செய்யும் போது அவன் பெற்ற வரத்தை
நினைத்தாள் தன்னிடமுள்ள சக்திகள் யாவனரையும்
வண்டுவடிவமாக்கிப்போருக்குவிட்டாள். வண்டுகள் அவனைத்
தாக்கியழித்தன. தேவர்கள் பூமாரி பொழுந்தனர். பிரமரம்
என்றால் வண்டு, வண்டைப்படையக்கியமையால் அம்பிகைக்கு
பிரமரி என்ற பெயர் வந்தது.

9

ஸ்ரீ தேவி (ஒஸ்குமி)

ஸ்ரீ என்றால் ஜஸ்வரியம் - ஓலி - கீர்த்தி, செல்வம்,
தர்மம், சோபை, சித்தி, சிறப்பு எனப் பலபொருள்படும்.
இவற்றை வழங்குபவள் மகாலட்சுமி. இந்தச் செல்வி, மக்கள்
அனுபவிக்கும் பதினாறு சம்பத்துக்களையும் வழங்குகிறாள்.
அவை, புகழ் அறிவு, கல்வி, வீரம், வெற்றி, நன்மைகள், துணிவு,
செல்வம், தானியம், சகம், பேரகம், அழுகு, பெருமை, அறம்,
நற்குடி ஆரோக்கியம். இவட்சுமி தேவர்கள் பாற்கடலைக்
கடைந்த போது அமிர்தத்துடன் சுத்ரசனம் வன மரலையுடன்
தோன்றினாள்.

யந்னாறு சம்பத்துக்கணளத் தருபவர்கள் :

1. செளந்தர்ய லட்சுமி	9. துஷ்டி லட்சுமி
2. செளபாக்ய லட்சுமி	10. புஷ்டி லட்சுமி
3. கீந்தி லட்சுமி	11. ஞான லட்சுமி
4. வீரலட்சுமி	12. சக்தி லட்சுமி
5. விழுய லட்சுமி	13. சாந்தி லட்சுமி
6. மேதா லட்சுமி	14. சாம்ராஜ்ய லட்சுமி
7. சந்தான லட்சுமி	15. ஆரோக்ஷிய லட்சுமி
8. விந்யா லட்சுமி	16. மகா லட்சுமி

இலட்சுமி இருக்குமிடங்கள்

பொறுமை, புனிதம், வேதபாராயணம், தெய்வநாமங்கள், தருமதவும், அன்பு, சீவகாருண்யம், சிக்கனம், நல்வார்த்தை, வரசனையலர்கள் - தீபதூபம் - திருவிளக்குகள் அகச் சக்தம்

திருவருவம் : பொன்னிறம், மாண்வடிவம், மதிவதனி, நிலை தவறாதவள், நீரில் தோன்றியவள், தாயரை வாசினி, சூரியகாந்தி உடையவள், செல்வம்தருபவள், யானைகளால் துதிக்கப்படுபவள், தர்மதேவதை, அடியார்க்கு இல்லை என்னாத வள். இலட்சியம் மாராதவர்க்கு விரும்பிய வரந்தரும் இலட்சுமி

தோத்திரம் :

பொங்குபாற கடலில்வந்த பூமகள் தாயே போற்றி சங்குசக் கரணின் மார்பில் தங்குநாயகியே போற்றி மங்கள வாழ்வுநல்கி மக்களைக் காப்பாய் போற்றி இங்குநன் னான்கு பேற்றை ஈகுவாய் போற்றி போற்றி

9

வாக்தரச் (நூல்வாநி)

வெண்ணிறமானவள் கோடிசுந்திரனுக்குச்சமானமான காந்தி உடையவள். தலையில் சுந்திர கலையுடையாள். இடக்கையில் புத்தகம் - அபயமுத்திரை உண்டு. வலக்கையில் ஸ்படிகமாலை, வரதம் உண்டு. வீணை ஏந்தி அறுபத்துநான்கு கலைகளை (நந்திரங்கள்)ப் பறப்புகிறாள்.

சரஸ்வதியின் அம்சங்கள் : நீலசரஸ்வதி, உக்கிரதாரா, சகலதாரா, நீலதாரா, சித்திரதாரா என்பன. பிரம்மாவின் வெப்பபக்கத்தில் சப்தமாதர் வரிசையில் ஆறாவதாக வீற்றிருப்பாள் ஞானசிசாருபிணி வாக்கு மனாதீதங் கடந்தவள், சரஸ்வதியின் கையிலுள்ள ஆயுதங்கள் பிரஹாரங்கள் என்ப்படும். அவை பாசம், அங்குசம், வீணை, வச்சிரம் கமண்டலம். பூணுால், அன்னையின் பின்புறத்தில் பிரபா (பரிதி வட்டம்) மண்டலம் இருக்கும்.

சரஸ்வதியின் வீணைகள் : கச்சபி, கபிசாலா, கதா வாரணா, கிண்ணரி, வகுகிண்ணரி, கோஷலதி, குஞ்சிகா, வல்லகி, விபஞ்சி, அலாவணி, ஜயா, ஜேஷ்டா, சித்ரா, மதுஸ்யந்தி திரிகவி, ஸரங்கி, சூர்மி, சதந்த்ரிரி பரிவர்த்தி உதம்பரி பினாகி, சஷ்கலா, நில்ஸங்கா, பிரம்மவீணா, நகுலெளஷ்டி, தம்சயி

தோத்திரம்

மாத்துருகா அட்சரங்கள் ஜம்பத்தொன்றும்
வதனங்கை வயிறுகால் மார்புடம்பாய்
ஏத்துமொரு வடிவாகி இலங்குசோதி
எழுந்திடுசந் திரக்கலையைத் தலைக்கனிந்து

புத்தாட்ச மாலையமிர் தகுடம்வேத
புத்தகமும் வரமுத்தி நையுங்கைக் கொண்டு
சாத்திரவெண் கமலமுறை பளிங்குவெண்ணை
சரஸ்வதியே பாரதியே போற்றி போற்றி

முத்து, பவளம், சவர்ணம், நீலம், வெண்மை இந்த நிறங்களுடைய ஜம்முகமுடையாளர், முன்று நேத்திரம், சந்தீர மகுடம், தத்துவஞ்சினி, வரதம் அபயம் அங்குசம் பாசம் வெண்ணிறக்கபாலம், சங்கு சக்கரம் இரண்டு தாமரை மலர்கள் இவற்றைக் கையில் தூங்கியிருப்பாள். வேண்டியசித்திகள் எல்லாம் தரவல்லவள். (மேற்படி இலட்சணம் தீயான சூபம்)

காயத்தீர் தோத்திரம்

நாரதருக்கு நாராயணர் கூறிய தோத்திரம் - கவியாக்கப்பட்டது (நேபா.)
(கல்லூரிகளுக்கும் உரிய முதன்மை வழிபாட்டைக் காபத்தீர் மந்திரமென்பார். அந்த மந்திர சீத்திக்காலைத் தருபவளாகீய காபத்தீர் தேவிபீன் தீபானவடிவம் பேலே வீளக்கப்படுகிறது)

அகிலங்கி டேஸ்வரி	ஆதிஷம் சக்தி
ஜெகன்மா தாலே	சிவபக் தரட்சகி
சர்வ வியாபிரி	திரிசந்தி ரூபினி
தர்மசா வித்திரி	சுரஸ்வதி பிராமி
ரக்தை சுவேதா	ஏரளத்திரி வைஷ்ணவி
உத்தம காலையில்	ஒளிர்வாய் பாலையாய்
மத்தியா னத்தில்	மங்கல பெயளவனி
மெத்திய மாலையில்	விருத்த சொஞ்சினி
மேவும் கருடன்	விடைஸழில் அன்னம்
தாவும் “இருக்கு”	தரும்தியா னத்தாய்
பயில்யகர் வேதம்	பகரும் பராபரை
உயர்வுறு சாமம்	ஒவிக்கும் உத்தமி
மாயா ரூபினி	மலரவன் உலகில்
தாயாய் அருள்வாய்	சங்கரன் உழையின்
கரங்களில் வியர்வை	கண்களின் ருண்ணீர்
சுரந்துடத் தேரன்றிய	சோதி சொஞ்சினி
குருநாய கியே	குலவுழக் சத்தியே
இருந்தில் நுதிகளாய்,	இடக்கலை பிஸ்கலை
சுழுமுனை முதலாய்	தூயநா டிகளாய்
விழுமிய இருதயம்	விரவும் பிராணணாய்
தொண்டைகண் தத்தில்	சொப்பன நாயகி
தண்களை நாவில்	சுதாதா ரையுமாய்
பிந்துஸ்தா னத்தில்	பிந்து மாலினி
முந்துறு வத்தில்	குண்டலி சத்தியாய்
கேச மூலத்தில்	வியாபிரி யாயும்
மாசில் சினைக்குனி	மணோன்மணியாயும்
பந்தருக் கழைந்த	பாபம் நீக்கி

சித்தியும்	முத்தியும்	திறமிக	நல்கும்
காரணி	யாயும்	காணும்	வடிவுடை
பூரணி	யாயும்	பொலியும்	தாயே
காயத்	திரியெனும்	கெளரியேறின்பணி	
காயம்	மனம்வாய்	கனிந்துறிநுக் குருகி	
நானும்	துதித்திடும்	நல்வரம்	தருவாய்
தாளின்	தலையேல்	தந்தருள்	புரிவாய்
புண்ணிய	பணியில்	புகுத்துவாய்	போற்றி
பண்ணிய	பலப்பயன்	பாலிப்பாய்	போற்றி

கவினுயர் செம்மை வெண்ணை கருமை பொன் தவளமாதி திவானுநன் னிறத்தாய், சேதித் திரிநேத்திரத்தி னானே நுவமணிப் பிரபை வீச நனினம்பாத் திரங்கை யேந்தி சிவந்த தார் அணியும் காயத் திரியம்மா போற்றி போற்றி

(இச்சாசத்தி கிரியகத்தி ஞானசத்தி முதலிய சகலசத்திகளும் சர்வ சக்திகளின் வழங்களும் காயத்திரியே யாகும்)

11.

ஈழி

பிருந்தா வனத்தில் ராதையுடன் விளையாடல்புரிந்த கிருஷ்ணன் - சிருஷ்டித்த பசவே சுரபி எனப்படும். பசவாகும். அதன் கன்றின் பெயர். மனோரதம் எனப்படும் (சுரபி) அதனுடைய பரவை ஸ்ரீதாமா என்பவள் கறந்து வந்தாள். கறந்த பரவைக் கண்ணன் அகுந்தும்போது பாற்பாத்திரம் உடைந்து நூறுயோசனை விசாலமான குளமாய் நிறைந்தது. அக்குளம் முழுவதும் இரத்தினங்களால் நிறைந்து காணப்பட்டது. பூலோகத்தில் இக்குளத்தை “சதீரசரஸ்” என்றழைப்பர், காமதேனுவின் அம்சமாகிய சுரபியை “ஓம் சுரபியைநுய” என்று மனிதரும் தேவரும் பூசிப்பர். நல்வளம் பெறுவர். சாதாரண பசவைச் சுரபியாக பாலித்து வளர்த்தால் இஷ்டசெல்வம் பெறுவர்.

குரு என்னும் அசரனின் மகன் தூங்கவன் அவன் பிரமானவைக் குறித்துத் தவமிருந்து வரம் பெற்றான். வரத்தில் மூவுலக தேவர்கள், அந்தணர்கள் எவ்வாறையும் ஜெயிக்கவும் வேதமந்திரமெல்லாம் எனக்கே சித்தியாக வேண்டுமெனவும் பெற்றுக் கொண்டபடி, செயற்பட்டான். தேவர்கள் அந்தணர்கள் வேத வரம்புகளை இழுந்தனர். நாடு வரண்டது. நீர்நிலை வற்றின. தேவாராதனைகள் அற்றன.

தேவர்கள் அந்தணர்கள், மேருகிற அடைந்து. ஜெகன்மாதாவாகிய பரமேஸ்வரியை வேண்டினர். இரங்கலுக்கிரங்கிய பெருமாட்டி காட்சி தந்தாள்.

நீலமலைபோல் நிறையழகும் நீலோத்பலவிழியுஸ் குரும் பைக் கோவத்தனமும் வில்கெட்டின் குரித்தமரை பாணமும் கொண்ட நாலுகரமும் ஞாயிலென நயந்தசோதி வடிவுடனே சால ஒன்பான் கரங்காட்டி சுதாட்சிதருண மழைப்பாழிந்தாள்.

சுதாட்சி என்ற வடிவில் இறைவி பிரசன்னாமாகி ஒன்பது கரங்களாலும் தீர்த்த மழைப்பெய்தாள் தேவர்களுக்கு, உணவு பால், பழம் யாவும் கொடுத்தாள். இதனால் இறைவி, சாகம்பரி என்ற பெயரைப்பெற்றாள். ஷா துர்கமணைக் கிகான்று துர்க்கி என்றும் பெயர் பெற்றாள்.

அரிச்சந்திர மகாராசா, அக்கினிப் பிரவேசம்செய்ய எத்தனைத்து, சுதாட்சியைத் தியானித்தான். இதனால் அரிச்சந்திரனுக்கு அனுக்கிரகம் செய்ய, விஸ்வாமித்திரர் முதலியோர் அரிச்சந்திரனிடம் வந்து அருள் பொழுதிந்தனர்.

மகிஷாசுரனால் துண்பப்பட்டதேவர்கள் எவ்வேலாகும் சிவனிடத்தில் முறையிட்டு, அவர் திருவருளின் படி தேவர்களைத் தோக்துகிறதனர் தத்தும் சுத்திகளை இறைவியிடம் பொறுப்புக் கொடுத்தனர்.

ஒளிவீசும் முகமண்டலம், கிருஷ்ணவர்ணமுள்ள
 திருக்கண்கள். பவளம் பேரன்ற அதரங்கள், பதினெட்டுக்
 கரங்களில் ஆயுதமும், ஏனைய எண்ணற்ற கைகளும் அமைந்த
 ஒளிப்பிழும் பாக எம் பெருமாட்டி காட்சிதந்தாள்.
 சர்வதேவர்களின் பிரபையும் தேவியில் ஒருமித்து
 வடிவுதந்தன. மகிஷாகரணாச் சங்கரிக்க வந்த தேவியின்
 திருமுகம் - சங்கரர் நகங்கள் - அட்டவசக்கள்
 மேகநிறக்கேசம் - யமன் ஸ்தனங்கள் - சந்திரன்
 வெ விழிகள் - அக்கினி இடை - இந்திரன்
 புருவங்கள் - சந்தியாதேவி துடை, முழங்கால் - வருணன்
 முக்கு - குபேரன் பிருஷ்டம் - பூதேவி
 தந்தவரிசை - பிரமன் நிதம்பம் - விபுலன்
 கீழுடு - அருணன்
 மேலுதடு - மருகன்
 பதினெண்புயம் - விஷ்ணு

இப்படிச் சுல தேவ தேஜோமயமாகத் தோன்றிய
 தேவியிடத்தில் தேவர்கள் தத்தம் சிறந்த ஆயுதங்களையும்
 பொறுப்புக் கொடுத்தனர் - அவை வருமாறு
 சங்கரர் - குலம்
 விஷ்ணு - சக்கரம்
 வருணதேவன் - சங்கு
 அக்கினிதேவன் - சதகனி (அசரவேகத்தையடக்குவது)
 வாயு - தனு - பாணம்நிறைந்த தூணீரய்
 இந்திரன் - வச்சிராயுதம்
 யமன் - தண்டாயுதம்
 பிரமதேவர் - கமண்டலம்
 வருணன் - பாசம் - தூமரை மலர்மாலை
 குபேரன் - சுவர்ண பாத்திரம்
 துவஷ்டா - கெளமே஗த்தி(கதாயுதம்), வச்சிரகவசம்,
 நூபுரம் முதலிய அணிகள்

குரியன் - தனதுபிரகாசம்
விஸ்வகர்மா - கங்கணங்கள், தோள்வளை, பரச
திருப்பாற்கடல் - உத்தரீயம் - அந்தரீயம், முத்தாரம்,
சடையனி, காதனி

மகாசமுத்திரம் }
இரத்தினாகரம்(தன்கடல்) } கண்டிகை வகை மேதிரம்
மலையறையன் - ரத்தினக்குலவைகள், சிங்கவாகனம்
ஜூராவதம் - ஒசை மணி

இவ்விதமாகச்சர்வாலங்காரரூபியாய்க்காட்சி தந்து
மகிழ்ச்சனைச் சங்காரம் செய்தாள்.

14. பூஷாதீவி (ஏசுதாதீவி)

நாராயணர் - வராகமாக - பூமியைக் கடலிலிருந்து
மீட்டபோது தோன்றியசுக்தி. அவனை நாராயணர் தமது
சத்தியாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

தக்கவின் மனவிலி வேதவதி - மகாவட்சாவின் அங்கம்

15. ஜூநி

தர்யத்துவஜர் என்பவருடைய பத்தினி மாதவி. அவன்
நூறுவருடம் தவமிருந்து துளசியைப் பெற்றாள் -
இலட்சமியின் அம்சம். அவன் பிறந்தது கார்த்திகைப்
பெளர்ணமி. துள = கடு, சி = இல்லாதது. அழகுக்கு
ஈடில்லாதது என்று பொருள். துளசி பெறுந்தவம் செய்து
நாராயணரை வேண்டிநின்றாள். இருபத்தினாயிரம் வருடம்
ஜூலைம் பழுமும் உண்டாள். மூப்பத்தினாயிரம் வருடம்
இலைகளையும் நாற்பத்தினாயிரம் வருடம் வாயுவையும்
புசித்தாள் பத்தினாயிரம் வருடம் எவ்வித உணவுமின்றித்
தவமிருந்தாள் - பிரமா பிரசன்னமாகி என்னவரம் வேண்டு
மென்று கேட்டார்.

“கவாயி - ராதா தேவியின் காபத்தால் யான் மாணிட ஜென்ம மெடுத்தேன். அந்த நாராயணனை அடைய விரும்புகிறேன் அரள்புரியவேண்டும்” என்றார்

“பெண் ணே சுதர்மன் என்கின்ற கோபாவன் பூலோகத்தில் சுங்ககுடன் என்ற பெயருடன் அவதரித் துள்ளான். அவனுக்கு நீபத்தினியாவாய். பின் விருட்சமாகி நாராயணனுக்குப் பத்தினியாவாய் நீ பிருந்தா வனத்தில் - பிருந்தாவனி என்னும் பெயருடனிருப்பாய் கோபியர் உன்னால் நாராயணனைப் பூசிப்பர். நாராயணப் பிரியையாவாய்” எனப் பிரமா வக்களித்தார்.

துவசிக்குரிய ஏட்மேந்திம்

ஓம் ஸ்ரீ துவசிதேவவையைநம ஓம் ஸ்ரீ பிரந்தாவையைநம
 ஓம் ஸ்ரீ பிரந்தாவள்ளையைநம ஓம் ஸ்ரீ விஞ்சவழீதாவை
 ஓம் ஸ்ரீ விஞ்சவாவள்ளையைநம ஓம் ஸ்ரீ வஷ்பசாராவையைநம
 ஓம் ஸ்ரீ நந்தனையை நம ஓம் ஸ்ரீ கீருஷ்ணஜீவள்ளையைநம

துவசி மக்ஞா

நாராயணர் துவசியைப்பற்றிக் கூறியது (தே. யா)

“பெண் ணே துவசி உன்னுடைய உடம்பு பரதகண்டத்தில் கண்டகி” என்னும் புண்ணியநுதியாகும். உனது ரோமம் துவசி என்னும் புண்ணிய விருட்சமாகும்.

ஆவுலகம், கோவுலகம், விரஜாநதிதீரம், ராதாயண்டலம், பிருந்தாவனம், பாண்டரம் சம்பக வனம், சந்தனவனம், மாதவி, தாழை, மூல்லை, மல்லிகை, மாஸதி இவைகாணப்படும் வனங்கள் இவற்றுள் நீ நிறைந்திருப்பாய், துவசியின் அடியில் நானும் ஏனைய தேவர்களும் குடியிருப்போம் - துவசியின் அடியில் தங்கும் ஜூலம் புண்ணிய தீர்த்தமாகும். துவசித் தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்தால் எனக்கு ஆயிரம் பாற்குடங்களால் அபிஷேகம் செய்தபலன் உண்டாகும். துவசிதீர் சாத்தினவர்கள் சகல பாவத்தினின்றும் விடுபட்டு

விட்ட னுலோகம் வருவர். ஒருவன் தன்கையிலாவது, உடம்பிலாவது துளசியை வைத்து கொண்டு பிராண்னை விடுவானாயின் அவன் என்பதும் பெறுவான். துளசியைத் தரிப்பவன் லட்சம் அஸ்வமேத யாகம் செய்த பலனைப்பெறுவார். பெளர்ணமி, அமாவாசை, துவாதசி - மாதப்பிறப்பு, நண்பகல், நள்ளிரவு, காலை, மாலை சௌகாலங்கள் தலையில் எண்ணெயிட்டவேனை, இக்காலங்களில் துளசியைக் கிள்ளினால் என்தலையைக் கிள்ளியதற்குச் சமாகும். எடுத்த துளசி தே ராட்களுக்கு வைத்துக் கழுவி உபயோககிக்கலாம். உன்மகிழை இத்தகையது.

16. ஸ்தநமாதுர் வரிசை சீவாரிராம்

மகேஸ்வரி - நன்மை செய்பவள்
 நாராயணி - கடல் அடைத்தவள்
 கௌமாரி - வேலெறிந்து பயம் தீர்த்தவள்
 இந்திராணி - தேவலேகக கற்பகம் புணவாள்
 காளி - சிங்கத்திலயர்ந்து வெற்றி தருபவள்
 பிராமி - வேதம் போற்றும் வாக்கழகி
 வராகி - பிரளயத்தில் பூமியை மீட்டவள்

17. நூற்றுநூற்றுகளின் சொப்கள்

மனோரண்மணி : சூரியசக்தி; பாசநீக்கம் செய்து சிவத்துடன் இணையனவப்பவள்
 சர்வபூததமனி : இருவினைகளை நெறிப்படுத்தி அருள்செய்பவள்

பலப்பிரதமனி : வளம் சுரப்பவள், சூரியமண்டலத்திலிருப்பவள்
 பலவிகரணி : சந்திரமண்டலத்துறைபவள்
 கலவிகரணி : வரன மண்டலத்திலுள்ளவள்
 காளி : காற்றிலே பிராணமாய் இருப்பவள்

- வரளத்திறி : அக்கினியில் காணப்படுவான்
 சேட்டை : தண்ணீரில் நிலைப்பவள்
 வாழை : ஜம்புதங்களை நடத்துபவள்

18

வியாக்ருதி

- அ. உ. ம என்ற அட்சரங்களிலிருந்து தோன்றியவை
 பு : புவ : ஸாவ என்ற வியாக்ருதிகள்
 அ. உ. ம என்பன ப்ரஹ்மா
 பூர்ப்புவ ஸ் ஸாவ என்பன விக்ருதி
 வியாக்ருதியின் விக்ருதி - காயத்ரி, காத்ரீயின் விக்ருதி
 ரிக் யஜாஸ் சாம வேதங்கள்

19. ஏன்ன உதங்களிலும் மற்று உபங்கிலும்

ஆறு ஆதாரங்களிலும், சகஸ்ராரமாகிய
 உச்சிப்பீட்திலுமாக - 7 ஆதாரங்களில் இருக்கும் சக்திகள்

ஸாகினீ

மூலாதாரத்தில் நான்குதான காஸத்தில் வீற்றிருப்பான்
 ஐந்து முகமுடையவள்
 எலும்பின் அபிமான தேவதையாக உறைபவள்
 அங்குசம், தாயமரை, புஸ்தகம், ஞானமுத்திரை
 இவற்றைத் தாங்கியவள்
 வரதா முதலிய சக்திகளால் குழப்பட்டவள்
 பயற்றும்பருப்பு, வெல்லம், தேங்காய், சீரகம், நெய், பால்,
 இவற்றால் சமைத்த முத்கான்னம் விரும்பி ஏற்பவள்

காகினி

ஆறுநாள் கயலத்தில் ஸ்வாதிஷ்டானத்தில் இருப்பாள்
நான் முகமுடையவள் - சூலம், பாசம், கபாலம்
முதலிய ஆயுதங்களை உடையாள்
பொன்னிறமுடையவள் - கொழுப்புத்தரும் தாதுவில்
இருப்பாள் - தேனில் விருப்பமானவள்
பத்திரகாளி மகாமாயா இவர்களால் குழுப்பட்டவள்
தயிர்ச்சாதம் ஏற்பவள்.

ஸாகினி

பத்துத்தாள் கயலத்தில் மணிபூரகத்தில் இருப்பவள்
முன்று முகமுடையாள் வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம்
அபய முத்திரை முதலிய ஆயுதம் கொண்டவள்
டாமரி முதலிய சக்திகளால் சூழுப்பட்டவள்
சீவப்பு வண்ணமுள்ளாள், மாம்சத்தின் அபிமானிதேவதை;
வெல்லங்களால் கலந்த அன்னத்தில் விருப்பமுள்ளாவள்
எல்லாப் பக்தர்களுக்கும் சகம் தருபவள்

ராகினி

பன்னிரண்டு தாழூங்கள் கமலத்தில் அனாகத ஆதாரத்தில் இருப்பாள்
பச்சைகலந்த கறுப்பு நிறத்தாள் (பதினாறு வயதுத் தோற்றம்)
(சியாமா) இரண்டு முகங்களுடையவள் கோரைப்
பற்கஞ்சைவள் ஜீபங்களைத் தரித்திருப்பாள், ரததத்தின் அபிமான
தேவதை காலாராத்ரி, கண்டிதா, காயத்திரி, கண்டா, கஷ்ணீ
முதலிய சக்திகளால் குழுப்பட்டவள் நெய்நிறைந்த அன்னத்தில்
பிரிய மானவள், மஹா வீரேந்திரகருக்கு வரம்கொடுப்பவள்.

டாகினிஸ்வாரி

பதினாறு தாழூங்கள் கமல - விசுத்தி பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவள்
(இந்தச் சக்கரத்தில் ஜீவன், பிரமத்தின் சமீபத்தில் வந்து
சுத்தனாவதால் இதற்கு விசுத்தி என்று பெயர் மூன்றையான

சிவப்புநிற முடையவள் (பாடலீபுஷ்பநிறம்) முன்றுகண் களுடையவள், கட்டளாக்கம் முதலிய ஆயுதங்களுடையாள் ஒருமுகம் உள்ளவள் பாய்சுன்னப்பிரியாள், தேவளின் உணர்ச்சியில் உறைபவள். அநிலிலிகளுக்கும் பயம் உண்டாக குபவள். அமிருதா, கர்ஷதிணி, இந்திராணி, சகாணி, உமா, ஊர்த்துவகேசி முதலிய ஏகா சக்திகளால் குழப்பட்டவள்.

ஹாக்ஷி

இரண்டு தளக் கமல - ஆஜ்ஞா சக்கரத்தில் இருப்பவள் வெண்மைநிற முடையவள். ஆறுமுகம் உடையவள் மஜ்ஜை என்னும் தாதுவில் அபியஙனி தேவதையாய் உறைபவள். ஹம்வதீ சமூகவதீ முதலிய சக்திகளுடன் கூடியிருப்பவள், மஞ்சள் பொங்கலுணவில் பிரியமானவள்.

மேற்படி ஆழாக்திகளும் இநுக்கும் கமலங்களின் மொத்த இதழ்கள்(தளங்கள்) ஐம்பது. பிரஸவமும் (ஜீவசோத்திவாயு) சேர்ந்தால் ஐம்பத்தொன்று இதனால் ஐம்பத்தோரட்சரி யாகிணாள்

ஆயிரம் தள கமலத்தில் (சிரசின் நடுப்பகுதி) இருப்பாள். எல்லா வர்ணங்களும் உடையாள் - எல்லா ஆயுதங்களும் கொண்டு - சக்கில தாதுவில் அபியஙனி தேவதையாகி இருப்பாள், எல்லா அன்னங்களிலும் பிரீதியுடையவள் “சகஸ்ரதள் புஷ்பமினை வீற்றிருக்கும் நாரணி” அமிருத தாரை பொழிபவள்

ஆன்மாக்களுக்குத் தீட்சை கொடுத்துச் சிவத்துடன் சேர வைப்பவள். காசியில் இறங்கும் மக்களுக்கு விஸ்வலிங்கபழுர்த்தி உபதேசம் செய்ய எம்பிபருமாட்டி காற்று வீசி அனுக்கிரகிப் பதாகப் புராணவரலாறு.

ஆறு அத்துவாக்களையும் கடந்த ரூபமுள்ளவள் உபாசனாமார்க்கம் (அத்துவாக்கள்) ஆறு - வர்ணம் பதம் ஏந்திரம் கலை, தத்துவம், புவனம், என்பன முதல் மூன்றும் சுப்த ரூபம் = சக்தி அம்சம். பின் மூன்றும் பிரகாசம் - சிவங்கம் இவற்றையில்லாம் கடந்த வாக்கு மனாதீதப் பொருளாய் விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீ சக்கரத்தில் நாலு முக்கோணம் சிவசக்கரம் கீழ் நோக்கிய ஜந்து முக்கோணம் சக்திசக்கரம் நடுவிலுள்ள பிந்துமண்டலத்தில் சக்தி வீற்றிருப்பாள் இது எமது உடலின் சிரத்திலுள்ள பிரம்மரந்திரம் விசேஷமாக ஆறு அஸ்கங்களில் இருப்பாள் அவை இதயம், சிரம், சிகை, கவசம், கண் - அஸ்திரம்

திருவிசைப்பாட்டுக்கலூம் வேறு முந்தூங்கலூம்

1

கணபாள சீருஷ்டி

அனைவான காவல்பேண அப்புடன் சீவத்தீபானத் தினையீலாச் சக்தியம்சம் இனிமுறத் தீட்டி ஏந்தீக் குணஞான வழவமாக்கீக் குளிர்க்க முசலம் தந்து கணபால சீருஷ்டி செய்த கெளரியைப் போற்றல் செய்வாம்

இறைவியின் ஜயை விஜயை என்ற தே஗ழியர்கள், “சிவனுக் குச் சிவகணங்கள் காவல்செய்கின்றனர். தங்களுக்கும் ஒருகாவலன் வேண்டாமா?” என்று வினாவினார். அத்தருணம், தீட்டிரென எம்பெருமாட்டி திருவுளங்கொண்டு வேத தீர்த்தத்தைக் கையிலெடுத்து தனது சத்தி அம்சமெல்லாங் குழந்து ஒருபாலனை உருவாக்கினார். அவரே கணபாலன் ஆவர். அவருக்குக் கையில் முசலம் என்ற கைத்தண்டும் கொடுத்து - வாயில் காக்கும் பனிக்குவிட்டார்.

சிவன் கட்டளைகளை உழைக்குக் கூறுவதற்காக நந்தியம் பெருமான் வாயிலைக் கடந்தார். கணபாலன் தடுத்தார். நந்தி சிவனிடம் முறையிட்டார். சிவன் ஆஞ்ஞஞப்படி சிவகணங்கள் படையடுத்து வந்து கணேசனரைத் தாக்கின. கணேசருக்குச் சகல சக்திகளும் படையுதவி புரிந்தனர். கணேசரை வெல்ல முடியவில்லை. கடைசியாக சிவன் வந்தார். கணேசர் அவரையும் தடுத்து இறுத்தினார். சிவன் தனது ஆஞ்ஞா சக்கரத்தால் கட்டினார். அத்தருணம் கணேசர் மயக்கமுற்றார். சத்தீகள் ஆவேசம் கொண்டு சண்டைபுரிந்தனர். உலகமெல்லாம் குலுங்கின. தேவர்கள் பயந்தனர் இறுதியில் நாரதரீன் சமாதானப் பேச்சால், சத்தீயும் சிவமும் சாமாதானப் பட்டு, கணேசரை மடியில் வைத்து ஆசீர்வதித்தனர். “கணபாலா நீயே எல்லாருக்கும் மேலானவன். உன்னை வணங்கியவர்களுக்கு அறக்கருணையும் நினையாதவருக்கு மறக்கருணையும் புரிவாயாக” என்று வரங் கொடுத்தார். அப்பனுக்கும் அம்மைக்கும் முன்பாக கணேசர் இருந்து காட்சித்தார்.

ஒம் - சிவ - சக்தி ரூபங்களைத் தேவர்கள் கண்டு ஆனந்தம் கொண்டனர்.

ஒம் பூரி கணேசரை நுழை.

2.

தட்சாயனி

மிக்குயர் தவத்தின் முன்னாள் வேண்டிய வரத்தின் வண்ணம் தக்கனின் மகளாய் வந்து சம்புலை யவமதித்த பொக்கமே நிறைந்த யாகம் புகுந்தமிழித் தறத்தைக் காத்துப் பக்குவ தொண்டர்நெஞ்சில் பயின்றிடும் பறையேபோற்றி பிரமனின் கட்டைவிரலில் தோன்றியவன் தக்கன். அவன் தவத்தில் வேண்டியபடி சிவன் மருகனாக வருவதற்காக, உழையவன் தக்கனின் மகளாக வேண்டியிருந்தது.

மாசிப் பூரணை-மக ருட்சத்திரம் - அன்று ஜமுனாருதியில் வலம்புரிச் சங்காக வந்தாள். நதிக்குவந்த தக்கன் வலம்புரியை எடுத்தான். அழகான பெண்குழந்தை. மனைவி வேதவல்லியிடம் கொடுத்தான். தட்சாயனி என்ற பெயரிட்டான்.

தட்சாயனி - பன்னசாலையமைத்துச் சிவத்தைக் குறித்துத் தவமிருந்தாள். சிவபெருமான் இடபாகுடராய் வந்து, தட்சாயனியைத் திருமணம் செய்து கைலை சென்றார்.

இந்த நிகழ்ச்சி தக்கனுக்குச் சினமுட்டியது. தன்னையறி யாமல் பெண்ணைக் கொண்டு சென்ற சிவனுக்கு எதிரியானான். சிவனை அமவதித்து யாகம் செய்தான். சிவனுக்கும் உழைக்கும் அழைப்பில்லை. ஏனைய தேவர்கள் யாகத்துக்குச் சமுகம் தந்தார்கள்.

யாகத்தைக் காண வந்த தட்சாயனி நிர்தனைக் கள்ளானாள். வெகுண்டு கைலை சென்றாள். ஆண்டவன் தக்கனின் யாகத்தை யழிக்கத் திருவுளம் கொண்டார். சிவனுடைய மார்பினின்று வீரபத்திரகும். மீறைவியிடத்துப் பத்திரகாளியும் தோன்றினர். யாகசாலை வந்து யாகத்தை அழித்தனர். வீரபத்திரின் வாளினால் தக்கன் முதலியோரது தலைகள் வெட்டுண்டன.

வேதவல்லி - மாங்கல்யப்பிச்சை கேட்க கருணாநிதியாகிய சிவன் திருவளமிருங்கினார். யாவரும் உயிர் பெற்றனர். தக்கனின்தலை ஓமகுண்டத்தில் வீழ்ந்து சாம்பராய்விட்டது தலையில்லாமல் தலித்தான் தக்கன். யாகத்தில் பலியிட்ட ஒரு ஆட்டுத்தலையைத்தன் தலையாகப் பொருத்தி எழுந்து நின்றான். கைலையில் தலமியற்றி நற்கதிபெற்றான்.

3.

பார்வதி

“தேவரீர அவமதித்த தக்கன் மகள் தட்சாயனி என்ற பெயருடன் யான் இருக்கவிரும்பவில்லை” என்றாள் தட்சாயனி.

“அதோ பரர், எனது அன்புக்குரிய மலையரசன், உன்னை மகளாகப் பெற்றதும் செய்கிறான். அவனிடம் சென்று வளர்வா யாக. யான் வந்து திருமணம் புரிவேன்” என்றார் பரமசிவன்.

இறைவனின் வாக்குக்கேற்ப இமவானின் புதல்வியாகி நறைதரு பத்தை என்னும் ருவந்தரு தடாகம் தன்னுள் நிறையிதழ்க் கமலப் போதில் நீகழ் மூன்று வயது வாய்ந்த ரிறைமதிக் குழந்தைகுபப் பெருமாட்டி வந்துதித்தாள்.

பத்தைத் தடாகத்தில் 1008 இதழ்த் தாமரைப் பூவின் மத்தியில் வெய்துக் குழந்தையிருப்பதைக் கண்ட மலையரசன் ஆர்வத்தோடு தூக்கினான். பர்வதனுடைய மகள் பார்வதி எனப் பெயரிட்டனர், குழந்தைக்கு ஐந்து வயது வந்தது - தவம் புரிந்தாள் - சப்தரிஷிகளைத் தூதனுப்பி மனம் பேசவித்து பங்குனி உத்தர நன்னாளில் பரமசிவன் பார்வதியைத் திருமணம் பூண்டார்.

4.

கந்தனை அகைந்தாள்

தக்கன் யாகத்தில் தகாத முறையில் பங்கெடுத்ததற்காகத் தேவர்கள் சூராதியவுணரால் துண்பப்பட்டனர். கைலை சென்று முறையிட்டனர். பார்வதியைத் திருமணம் செய்தபின் - சூரணையழிக்கப் புதல்வனைத் தஞ்சோவாம் என்றுகூறிய பரம்

பொருள், வேண்டுதல் செய்த தேவர்களின் துன்பம் தீர்வதற்காக தனது - ஈசானம், தற்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் - அதேங்கும் ஆக ஆறுமுகங் கொண்டு, அவ்வும் முகங்களின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஆறுபொறிகளை வெளியிட்டார். அண்டமெல்லாம் பரந்த பொறிகளை அடக்கி, வாயு - அக்கினி - வருணன் - கங்கை மூலமாகச் சரவணப் பொய்கையில் சேரச் செய்தார். சரவணப் பொய்கையில்

அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய் பிரமமாய் நின்றசோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாக கருணைகூர் முகங்களாறும் கருங்கள் பன்னிரண்டும்கொண்டே ஒரு திருமுருகன் வந்தாங் குதித்தன ஒலகமுய்ய.

முகம் 12திருக்கரம் கொண்ட முருகனுக்குப்பால் கொடுக்கப் பார்த்திகைத் தாய்யார் வந்தனர். ஆறுபேருக்கும் ஆறுகுழந்தையாகினார் பெருமான். முருகனைப் பார்க்க பரமசிவன் பார்வதி சரவணப்பொய்கை வந்தனர். எம்பெருமாட்டி (பார்வதி) ஆறு குழந்தைகளையும் ஒருங்கே அணைத்தாள். ஒன்று சேர்க்கப்பட்டமையால் ‘கந்தன்’ ஆனான் சரவணபவன் கந்தன் எனப் பெயர் பெற்றான்.

முந்திய பழிமனாலே முப்த்துமுன்று கோடி
அந்தார் பட்டுவுண்பம் அகற்றிடமுக்கண் மூர்த்தி
நந்திடு முருகன்தன்னைச் சரவணப்பொய்கைவந்து
கந்தனாய் அணைத்தெடுத்த கைலைப்பார்த்தியே போற்றி

5. சுக்ஞாஹக்குதலீய தஸ்தக

திருமால் அனந்தசயனத்தில் அறிதுயில் செய்யும்போது அவரது காதுகளிலிருந்து மது - கைடைப் பால்களும் இரு அசுரர்தோனரினர். அவர்கள் இறைவியை வேண்டித் தவஞ் செய்து சர்வசித்திகாஞும் பெற்றனர். பிரம்மா விஷ்ணுக்களையே தாக்கினர். எல்லாரும் இறைவியிடம் முறையிட்டனர். மகாவிஷ்ணு “சகோதரி, என்னிடத்தே பிறந்தவர்களே என்னைக் கொல்ல வருகிறார்கள் என்னசெய்

வேண் என்றார்” “அண்ணா கவலைப்பட வேண்டாம். நீயே அவர்களைக் கொல்லும்படி செய்வேன்” என்றாள் பரமேஸ்வரி. அழுகான பெண் வடிவெடுத்தாள் - இசையாலும் புன்முறைவாலும் மது கைடபர்களை மயக்கினாள் அத்தருணம், நாராயணர் - அவ்வசர் முன் தோன்றி உங்களுக்கு வரந்தர வந்தேன் என்றார். மயங்கிய நிலையிலிருந்த அசர் “உனக்கு நாங்கள் வரந்தருவோம் என்னவரம் வேண்டு” மென்றார்கள். அப்படியா, “நீங்கள் என்னார் கொல்லப்படவேண்டும்” என்ற வரம் கேட்டார். “அப்படியானால் சலமில்லாப் பூமியில் எம்மைக் கொல்ல வரந்தந்தோம் என்றார். திருமால் அவர்களைத் தமது கால் தெரிடையிலே வைத்துச் சக்கரத்தால் கொண்றார். அம்பிகையைத் தேவர்கள் பூமாரி பொழுத்து தொழுதனர்.

மது - கைடபர், இறைவியிடம் வேண்டியவரம். “எங்களுக்குச் சுல சித்திகளும் - நாம் விரும்பும் போது மரணமும் வரவேண்டும் என்பதாகும் - தன்வினையே தன்னைச் சூடும்.

திருமகவளின் நாயகனின் இரு செவியினின்றுதித்து திறங்படைத்து வருமகர் மதுகைட பர்மானம் சம்பவிக்க மயக்கங்காட்டி பெருந்டன சங்கீத பிரகாச நாயகியாய்ப் பேரருத்த கருணைவடி வுமையவளைக் கற்பகத்தைக் காரணியைப் - கருத்துள் வைப்பாம்

6.

உருந்தறுத்து வரம் கொருத்தாள்

தேவர்களைக் காக்கவும் அகரர்களை அழிக்கவும் விரும்பித் தேவியைக் குறித்துத் தவமிருந்தார் மகாவிஷ்ணு. தவத்துக்கிரங்கிய பெருமாட்டி பிரசன்னமாகி யாதுவரம் வேண்டுமென்றார். “அம்மையே பேரழுதுவாய்ந்த தேவரீருடைய வடிவத்தையான் எடுப்பதற்கு வரமருளவேண்டுமென்று முகுந்தன் கேட்டார். அப்படியே இறைவி வரங்கொடுத்தார். மோகினி வடிவமெடுத்தார் முகுந்தன்.

பார்க்டலைக் கடைந்த போது வந்த அமிர்தத்தைப் பகிரும்போது மேகினி வடிவெடுத்தார். பெண்ணிச்சை கொண்ட அசரர் பெண்ணைவிரும் லி மகாலீரனாக வருவதற்குச் சண்டைபிடித்து மாண்டனர். மிஞ்சியவர்கள் ராகு கேதுக்கள். அவர்களும் அமிர்தமுண்ணும் போது மேகினியின் சட்டுவத்தால் வெட்டுண்டு வரலாறு படைத்தனர். மேகினி தேவர்களை வாழுவதெத்தான். இந்தவடிவமே, பஸ்மாசுரரை அழிக்கவும், தாருகாவனரிதீகளை மயக்கவும், அரிகரபுத்திரர் உத்திக்கவும் காரணமாயது.

7. யாந்தகன் கொழுந்த யூரை

கலிங்க நாட்டு மன்னனின் தவப்புதல்வன் தமன் என்பவன். அவன் தெய்வீகப் பணிமேற்றுகொண்டான். ஆலயமூல்லாம் தீபமேற்றினான் காசியில் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்து தவமிருந்தான். தவத்துக்கிரங்கி சிவனும் உழையும் காட்சி தந்தனர். என்ன வரம் வேண்டுமென்றனர்.

“அப்பா, அம்மா தங்கள் பிரகாசமான சோதிவடிவைப் பார்ப் பதற்குரிய கண்களைத் தரவேண்டுமென்றனர் - வரம் கிடைத்தது. இறைவனையும் இறைவினையும் தமன் பார்த்தான் - பிரகாசத்தால் ஒரு விழி பார்வையிழுந்தது - இறைவன் திருவளப்படி, எம் பெருமாட்டி இழுந்த கண்ணைப் பொருகண்ணாகக் கொடுத்தாள். தமன் பிரார்த்தனை செய்தாள். நீ இன்று முதல் என் தோழன், நீவழிபட்டலிங்கம் குபேரலிங்கம் எனப் பெயர் பெறும் உனக்குக் குபேரன் என்ற பெயர் உண்டாகும். யட்ச - வித்தியாதர குய்ய சாதிகளுக் கெல்லாம் தலைவனாக அளகாபுரியில் அரசிசெய்க என வரவுகொடுத்தார். அன்னை ஆசீர்வதித்தாள்.

8. பாஷுப்தர் சாநுவித்தாள் (யெரியநாயகி)

சிவபாதவிருதயாரும் - பகவதியாரும் பெற்றுபிள்ளைக்கு முன்றுவயது வந்தது. வழக்கமாகப் பூசைக்குப் போகும் சிவபாத

விருதயருடன் குழந்தையும் பின்தொடர்ந்தது. குழந்தையைத் தூக்கிச் சென்றார்.

திருத்தோணியப்பர் திருக்குளத்தின் கரையில் குழந்தையை விட்டு, தான் நீராடனார். தண்ணீருக்குள் அமிழ்ந்து அகமருஷ்ண நீராடல் செய்தார். (அகமருஷ்ண நீராடல் என்றால் தண்ணீருக்குள் மூழ்கி ஜந்தெழுத்துச் செபித்தல்) அந்தநேரம் குழந்தை தந்தையைக் காணாமல் திருத்தோணிபூர்க் கோபுரத்தைப் பார்த்து அம்மா அப்பா என அழுத்து. சகல ஜீவர்களுக்கும் அம்மா அப்பாவாகிய திருநிலைநாயகியும் திருத்தோணியப்பரும் இடபத்தில்வந்தனர். அப்பன் கட்டளைப் படி அம்மா தனது ஞானங்கலந்த முலைப்பாலைப் பொற்கிண்ணத்தில் எடுத்து ஊட்டினார். ஞானப்பால் - திருமுறையாக மலர்ந்தது. சிவபாதவிருதயர் வந்து யாரடா பால் தந்தது எனக் கேட்ட போது “தோடுடைய செவியன்” என்று திருமுறை எழுந்தது. திருஞானசம்பந்தர் - முருகப் பெருமானின் அம்சம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“அழுதுலகை வாழ்வித்த கவனியிர் குலாதீத்த”

என்று அருணகிரிநாதர் குறிப்பிடுகிறார். அம்பிகையில் பாவேதான், வேதசாரமாகிய திருமுறை மலர்வதற்குக் காரணமாயது.

9. ஒரைக்காநுத்த நாயக்

திருஞானசம்பந்தரை, சிவபாதவிருதயர் வெவ்வேறு திருத்தலங்களுக்குத் தோளில் தூக்கிச் செலவார். ஆங்காங்கே சம்பந்தர் திருப்பதிகம் பாடுவார். திருக்கோலக்காவுக்குப்போன போது “மடையில் வாளை” என்ற பாடலைக் கையில் எண்ணிக்கையிட்டுத் தாளம் போட்டுப் பாடனார். உடனே சிவபூருமான் சிவாயநம் என்ற நாயம் பொறித்த தாளத்தை, சம்பந்தரின் கையில் வருமாறு திருவுளம் கொண்டார். அந்தத் தாளத்துக்குத் தகுந்த 7 இசையும் தோன்றுமாறு அம்பிகை அருள் செய்தார். இதனால் இத்தலத்து அம்பிகைக்கு ஒரைக்காடுத்த நாயகி என்று பெயர்.

வேதநிறி தழைத்தோங்க யிகுசைவத்துறை வினங்க
 பூதபரம் பறைபொலியப் புனிதவாய் மஸர்ந்தமுத
 தீதவள வயற்புகளித் திருஞானசம்பந்தர்
 பாதமலர் ஆனைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பறவுவாய்
 - சேக்கிழார்

10.

சிலன்ஸ் சிஷ்டைய

வழக்கமாக வேதாகம தத்துவ நுண்பொருளை தேவர்கள் முனிவர்கள் சிவனிடம் வந்து கேட்டுச் செல்வார்கள். இவற்றை அவதானித்தாள் இறைவி. சுவாமி, பர்த்தா பத்தினி - குரு சிஷ்டைய முறையில் அமையவேண்டாயா புருஷன் மனைவிக்கு உபதேசித்தால் - அவள் மூலம், குடும்பமே ஒளிமயமாகும் - எங்கள் பெறாமற் பெற்றிறுத்த மக்கள் வேதவரம்புகளை யுணர்வதற்குச் சிறியேனுக்குத் தாங்கள் உபதேசம் செய்தால் -அது முனிவரர் மூலமாக மலரச் செய்வேணல்லவா? என்றாள். இறைவியின் வார்த்தை கேட்ட எம்பொருமான் புன்மறுவல் செய்து, சிஷ்டைய யாக அமர்ந்த உமாதேவிக்குக் குருவாகித் தத்துவ வினாக்களுக்கு விடை பகர்ந்தார். அதனை

“வாக்கே நோக்கிய மங்கை” என்று அப்பரடிகள் பாடுகிறார்.

மன்னீப் உலகமெல்லாம் மலவீருள் நீங்கீ வாழ
 அன்னையாய் எம்மையானும் அம்பிகை சிவனைநோக்கீ
 என்னையீங் ககலாநாதா இறையருட்டத்துவங்கள்
 தன்னைநீ உரைப்பாப்ளன்று தவசிஷ்டைப் பாகீநீங்றாள்

11. சூட்ச் சிரும்பிய சம்பிளக

பரமன் ஆஸ்தியாய் பகவன் மோகினித்
 தெரிவை யாகியை திரிந்த காட்சியைக்
 கருதி ஊழனாள் கண் குசிர்ந்தி
 புரவேரித்தவன் போங்கியாடி ணான்

பரமன் பிச்சாண்டியாகவும் பகவன் மோகினியாகவும் வடிவெடுத்தனர். மோகினியைக் கண்டு தாருகாவனத்து முனிவர்கள் தவிநூறியிழுந்தனர். கெளபீனத்துடன் வந்த பிச்சாண்டியின் அழகிற்கிக்கிய முனிவரின் பத்தினிகள் கர்ப்பவதியாகி - நூற்பத்தெண்ணாயிரம் புத்திரர்களைப் பெற்றனர்.

இதனால் கோபமுற்ற தாருகாவன முனிவர்கள் சிவனை அழிப்பதற்கு அபிசாரவேள்வி செய்தனர். வேள்வியில் வெளிப்பட்டு வந்த புலியை உரித்ததேவை உடுத்தார். பாம்புகளை அணிந்தார். பூதங்களைச் சேனைகளாக்கினார்-அக்கினி - தமருகம் வெண்டலை இவற்றைக் கைகளில் ஏந்தினார். முயலகணைத் திருவடியால் மிதித் து “திருத்தெளிச்சேரி” என்னுமிடத்தில் நடனமாடனார். முனிவர்கள் மன்னிப்புக் கோரினார். அவர் கனுக்கு அருள்புரிந்தார் பெருமான். உழையம்மை, சிவனுக்குத் திருமால் மோகினியானதை நினைத்து சினங்கிரகங்டார். அப்போது சிவபெருமான் - அம்மா உழையே எனக்கு நான்கு சத்திகள் என்பதை மறந்தாயா; நீயே - அநூட்டத்தி - ஆண்வடிவில் விடைஞா புநஷ்டத்தி கோபவேளை - காளிகோபக்தி பேரால் தூர்க்கைவீசக்தி அல்லவா என்று விளக்கினார்.

ஊடல் தவிருமாறு அம்பிகை விரும்பிய திருத்தெளிச்சேரி நடனத்தை ஆண்டவன் ஆடினார். இதனால் அம்பிகை “தாண்டவப்பிரிய கெளரி” எனப்பேர் பெற்றாள்.

12. அயக்கிலைகள் அயக்கிலைகள் சுங்கரிஸ் பித்த ஸ்ரீகை

அசர் ஸ்ரீகிய அயக்கி ரீவகை
பசீய மாதுவன் படையால் ஆழித்திரும்
இசைந்த மார்க்கம் இயம்பிய இறைவீசை
பசுபதி யொருநிச் பத்மவர் அருள்வராய்

அயக்கிர්வன் என்னும் அசரன் அம்பிகையைக் குறித்துத் தவழிருந்தான். இறைவி “என்னவரும் வேண்டு” மென்றாள் இறவா வரமும் என்னிய சித்திகள்

குறையா வரமும் கொடுத்தருள் என்றான் மகனே, பிறந்தன எல்லாம் இறந்தேயாகும். ஆகையால் வேறு வரங்ககேள் என்றாள். அப்படியானால் நான் அயக்கிர්வன் - எனக்கு அயக்கிர්வனால் அன்றி மரணம் வரக்கூடாது என்றான் அப்படியே வரம் கிடைத்தது.

வரத்தின் பயனால் - தேவருக்கும் யாவருக்கும் துண்பம் செய்தான். தாங்கெணாத் தேவர்கள் - இறைவியிடம் முறையிட்டனர். “அஞ்சற்க தேவர்களே, அண்ணன் அயக்கிர්வனாக வருவான். அப்போது அண்ணனிடம் வேண்டுகள் அவன் அழிவான் என்னாருள் உங்களுக்கு வழங்குகிறேன்” என்றாள் இறைவி.

தேவர்கள் இதற்காக யாகம் செய்வதற்கு விஷ்ணுவை நாடினர். பல அசராகுடன் பேரிட்டுக்களைத்த விஷ்ணு வெற்றிகள்டு - நித்திரை செய்ய என்னினார். தனது வில்லை நிலத்திலுண்றி மறைநியில் ஆழ்ந்த நித்திரை செய்து கொண்டிருந்தார். பள்ளி எழுப்பழுதயவில்லை. இறைவியை நினைத்தார். ஒரு நினைவு இந்திரனுக்கு வந்தது. இந்திரன் குறையான் உருவெடுத்தான் முன்பு ஒரு சாபம் இலட்சமி இட்டவன், தன்னை இகழ்ந்து பேசியதற்காக உங்கலையறும் என்பதே அச்சாபம்.

இந்திரன்குறையானாகி வில்லின் நாணை அறுத்தான். அறுத்தவில் விஷ்ணுவின் தலையைத் துண்டித்துவிட்டது. தலை சமுத்திரத்தில் விழுந்து மறைந்தது. அப்போது இறைவி, கட்டளைப்படி தேவர்கள் திருமாலின் உடம் பில் ஒருகுதிரையின் தலையைப் பொருத்தினர். திருமால் அயக்கிர්வன் ஆனார். (அயம் = குதிரை) அசராநாகி அயக்கிர්வனை ஆண்டவனாகிய அயக்கிர්வன் கொன்றார். விஷ்ணு சாபம் நீஸ்கிப் பழைய வடிவானார். தேவியைத் தேவர்கள் போற்றிப் பூசித்தனர்.

பண்டிடாகுவேனை - பரமனும் பரவதியும் கவறாட முற்பட்டனர். (கவறு - குதாடுகருவி) நடுவராக மகாவிஷ்ணுவை நியமித்தனர் - குதாடும் போது பலமுறை தேவியே வென்றார். ஆயினும் பரமேசன் தனக்கே வெற்றி என்றார் நடுவரை நேரக்கிளாள் இறைவி ஆம் பரமேசன்தான் வென்றார் என்றார் விஷ்ணு. உடனே சினங்காண்ட இறைவி அண்ணார் நீ கண்ணனாயிருந்தும் கண்ணில்லா தவணாகப் பொய்த் தீர்ப்புக் கூறினாய். ஆகையால் நீ குருட்டுப் பரம்பரக்க கடவுது என்று சாபமிட்டாள். கலங்கினார் விஷ்ணு). அப்போது எழ்பெருமான், “மைத்துஙா கலங்காதே தென்திசையில் ஒருபாலைவனம். அங்கே ஒரு ஆலயரம் அதில் ஒரு பெரிய பொந்து அதற்குள் கிடந்துதவம் செய். என்மகன் கணபதி மார்கழி வளர்ச்சியில் கஜமுகாசரனைச் சங்காரம் செய்து வெற்றியுடன் வருவான். அப்போது நீ காண்பாய். உடனே சாபம் தீரும்” என்று திருவாய் மலர்ந்தனர்.

அவ்விதமே கணேசர் வெற்றியுடன் வரும் போது, பெருச்சாளி வாகனப்பெருமானைக் கண்குளிரக்கண்டு சாபம்நீங்கினார். (குதாட்டத்தால் குடும்பமே கலகப்படும், கணேசர் பெருமை, பொய்ச்சாட்சி சொன்னாவர் யாவராயினும் துன்பமடைவர் என்ற மனுநீதி என்னும் திருவினையாடல்களே இங்கு நிகழ்ந்தனவ)

பராசர முனிவரின் புதல்வன் வியாசர். இவர் துவாபரயுகத்தில் உதித்தவர். வேதங்களை நன்கு ஒதிப் பதினெண் புராணங்களை ஆராய்ந்து வேதவியாசர் என்னும் பெயர் பெற்றவர்.

இவர் தமக்கு ஒரு புத்திரன் வேண்டுமெனச் சிவனைக் குறித்து நாறுவருடம் தவமிருந்தார். பின்பு நாரதர் உபசீத்துபடி அம்பிகையைக் குறித்துத் தவமிருந்தார். வாக்பீஜ மென்னும் ஏகாட்சரதேவி மந்திரத்தைச் செலித்து இமாசல நாயகியை வேண்டினார் தவத்துக்கிரஸ்கிய பரமனும் பார்வதியும் காட்சி தந்தனர். “புத்திரனைத் தந்தோம்” எனவரம் கொடுத்தனர்.

சக்தேஷமுடன் வியாசர் அக்கினிகரும் செய்தார். அப்போது ஆகாயத்தில் மின்போன்ற பெண் ஒருத்தி காட்சிதந்தாள். அவளைக்கண்டார் வியாசர் - ஆனந்தம் கொண்டார். அப்போது, அக்கினி உண்டாக்கும் அரணியில் ஒரு அழகான ஒரு ஆண் குழந்தை வெளிப்பட்டது. சகருபிணியான அம்பிகையருளால் வந்த இவன் கன் என அழைக்கப்படுவான் எனப் பெயரிட்டார். உடனே ஆகாயத்திலிருந்து தண்டு, கமண்டலம், கிட்ணாஜனம் என்பன இறைவியால் வழங்கப்பட்டன. சகர் மகாதவ முனிவராய் விளங்கினார்.

15.

இங்கும் சாபம் தீர்த்தான்

வாலகில்லியர் என்னும் முனிவர்கூட்டம் வைகுந்த வாசனைச் சுந்திக்க வந்தனர். தாங்கள் நடாத்தவிருக்கும் யாகத்துக்குத் திருமாலை எழுந்தருளும்படி வேண்டிக் கொண்டனர்.

அப்போது அங்கிருந்த மகாலட்சமி முனிவர்களின் தோற்றுத்தைக் கண்டு அருவருத்த உருவத்துடன் வந்த முனிவர்களைப் பார்த்து நடையாடினாள். இதனைக்கண்ட முனிவர்கள் “நீ மனிதப் பெண்ணாகக் கடவது” என்று சாப மிட்டனர். இவக்குமி செய்வதறியாது தினகத்தாள். அப்போது மாதவன்; தேவியே முனிவர்கள் எழிலும் பெரியவர்கள், அவர்கள் வங்குப் பொய்க்காது. நீ, “சோதிவனம்” என்னும் தலத்துக்குபோய் - ஜெகன்மாதாவாகிய பராசத்தியைக் குறித்துத் தவம் செய் விமேசனம் தருவாள் என்றார்.

மாதவன் முனிவர்களின் யாகத்துக்குச் சென்று திரும்பினார். மகாலட்சுமியும் - தேவியைத் தவமிருந்து வேண்டிச் சாபவிமேகனம் பெற்றுச் சொந்த வடிவுடன் வந்தார்.

16

தூர்க்காரி

தூர்க்கன் என்னும் அசரன் தவவலிமையால் பெற்றவரத்தைக் கொண்டு தேவர் முதலிய சீவராசிகஞ்சுகல்லாம் சொல்லொண்டு தூண்பம் செய்தான். அபிபிரமாதி தேவர்கள் அப்பனம்மையிடம் முறையிட்டனர் - அசரனை அழிக்கும் பொறுப்பை எம்பெருமான் அம்பிகையிடம் ஒப்படைத்தார்.

இறைவி “காளராத்திரி” என்றதாதுப் பெண்ணை யனுப்பினாள்- அவனை அவமதித்தான் தூர்க்கன்

இறைவி போர்க் கோலம் பூண்டு நூற்படைகளுடன் யுத்தகளும் சென்றாள். ஆயிரம் சிரங்கிகாண்ட அசரனை அன்னையின் பாணம் அழித்திதழித்தது. தேவர்கள் ஜெயந்தி கொண்டாடினர். தூர்க்கனைச் சங்கரித்தமையால் தூர்க்காரி - தூர்க்கை என்னும் திருநாமங்களுடன் கௌரியம் பதியில் சொப்பனேஸ்வரி பிடத்தின் தண்வலியாக வீற்றிருக்கின்றார்.

17

சூரியனாக்கிளி

அருணகிளி கவாமிகள் முருகன் மீது 16000 திருப்புகழ் கந்தர் அந்தாதி கந்தர் அலங்காரம் கந்தர் அனுபூதி திருவகுப்புகள் விருத்தங்கள் ஆதிய பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

சம்பந்தங்டார் அம்பிகை உபாசகர். அவர் அக்காலத்துப் பிரபுட தேவராஜனின் சமஸ்தான கவிஞர். அருணகிளிநாதரைப்

பற்றி அரசன் மிகுந்த அபிமானமும் பிரியமும் உள்ளவனா யிருந்தான். இதனால் சம்பந்தங்ஸ்டானுக்கு அருணகிரிநாதர் மேல் பெராமை ஏற்பட்டது.

அரசே, யான் அம்பிகையை அழைத்து உங்களுக்கு முன்காட்சு கூடிய வலிமையுடையவன். அருணகிரி முருகனை அழைத்துக்காட்டப்படும் பார்க்கலாம் என்றான் சம்பந்தங்ஸ்டான்.

இருவரையும் அழைத்தான் அரசன். இருவரும் சம்மதம் தெரிவித்தனர். சம்பந்தங்ஸ்டான் கேள்விக்கு இறைவி மறுத்தான் “தாயே நீங்கள் வராவிட்டால் முருகனை அச்சைப்பக்கு வராமல் தடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டான். இறைவியும் முருகனை மடிமீது வைத்துக் கொண்டான்.

அரச சபை கூடியது. சம்பந்தங்ஸ்டார் தன்னிலையைக் கூறினார். அருணகிரிநாதர் தீயானத் தில் முருகன் அம்பிகையின் மடிமீது இருப்பது தெரிந்தது. உடனே “அதலசேடனாராட்” என்ற திருப்புகழைப்பாடு, மயில்வாகனம் முருகனைத் தேடிச் சென்றது. மயிலின் மேல் முருகன் ஏறினார். மயில் அரசசைப்பக்குக் கொண்டுவந்து அரசசைபத் தூணிலே காட்சி காட்டியது - பெராமை கொண்டவன் அருணகிரிநாதரைக் கொண்டு தேவலேக பாரிசாதமலரை எடுப்பியுங்கள் என்றான். அதன்படியே அருணகிரிநாதர், அருணைக் கோபுரத்தில் தன் மரங்கூட உடலைவிட்டு, தேவக்கிளி வடிவிலெடுத்துச் சென்று பரிசாதமலர் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்.

வஞ்சகனான சம்பந்தங்ஸ்டான், அருணகிரிநாதரின் மனித உடலைக் கண்டு அவர் இறந்துவிட்டார் என்று அரசன் உத்தரவின்படி எரிப்பித்து விட்டான். சிறிது நேரத்தில் அருணைக்கிளி பாரிசாதத்துடன் வந்து சேர்ந்தது. யாவரும் திகைத்தனர். அரசன் உண்மையை அறிந்தான் ஏங்கிக் கவலைப்பட்டான். சம்பந்தங்ஸ்டானை வெறுத்து விவக்கினான்.

அருணைக் கிளியிடம் மன்னிப்புக்கோரினான். அத்தருணம், எம்பெருமாட்டி கருணைநாயகி, பிரசன்னமாகி, அருணைக் கிளியே நீ எப்போதும் என் திருக்கரத்திலிருந்து பாடுவாயாக என்று தம் திருக்கரத்தில் தாஸ்கிக் கொண்டார்.

४.

சாவித்திரிக் கருணீய சாவித்திரி

மந்திரதேச மன்னன் அசவபதியும் மனைவி மாளவியும் (மாவதி என்றும் அழைப்பர்) ஸீ சாவித்திரிதேவியைக் குறித்துத் தவமிருந்து பெற்றபிள்ளை. சாவித்திரியாவள். அவள் மங்கைப் பருவமடைந்தாள். ஒருரூபன் அவள் மலர்வனத்தில் பூப்பறிக்கச் சென்றாள். அங்கே சுத்தியவாள் என்ற வரவிபணைக் கண்டாள். அவனிடம் அவள் மனம் வயித்துவிட்டது.

அவள் சுத்தியவானைத் தவிர வேறு யாரையும் திருமணம் செய்யப்போவதில்லை என்ற பிடிவாதங்கொண்டாள். அந்தநேரம் நாரதர் தோற்றுமானார். சுத்தியவானுக்கு இன்னும் ஒருவருட ஆயுள்தானுண்டு. அவனுடைய தாய்தந்தையர் நாட்டையிழுந்து காட்டில் வரம்கிறார்கள். என்றார். சாவித்திரியின் பிடிவாதத்தால் நாரதரின் ஆசீர்வாதத்துடன் இருவருக்கும் திருமணம் நிறைவேறியது.

சாவித்திரி, தனது இஷ்டதைய் வராகிய சாவித்திரியாகிய கௌரியைப் பூசித்து வந்தாள், ஒரு ஆண்டு முடிகிறபோது சாவித்திரி உணவின்றி உபாசனை செய்வதற்கிரங்கிய இறைவி “நித்திய சமங்கவியாக உன் உள்ளத்தில் நின்று காத்தருள் வேன்” என்று கூறியறைந்தாள்.

இறுதி நாள் சுத்தியசேனன் என்னும் சுத்தியவான், விறுகுவெட்டக் காட்டிற்குப் பூறப்பட்டான். மரத்திலிருந்து வீழ்ந்தான். நமரங்கள் உயிரைக் கைப்பற்றினார். விரத பலனால்

நமராசனைப் பின் தொடர்ந்தாள் சாவித்திரி உயிரைவேண்டி நீண்றாள் அப்போது யமன், “உன்கணவன் புன்னியவான் ஆகையால் யானே அழைத்துச் செல்லவெந்தேன். அவனைக்குவிர நீ வேறுவரம் கேள் தருவேன் என்றார்” சாவித்திரி பலமுறை பின் தொடர்ந்து. மரமன் கண் நொளி பெறவும், தன் பெற்றாருக்கு 100யக்கள் பிறக்கவும், தனக்கு ஒரு குழந்தைவரவும் வரம்பெற்றுக்கொண்டாள். மறுகணம், கற்புள்ளபெண், நாயகனில்லாமல் எப்படிக் குழந்தையைப் பெறுமதியும் என்று வேண்டிக்கொண்டாள். நமராசனும் சந்தோஷத்துடன் சத்தியசேனனின் உயிரைக்கொடுத்து ஆசீர்வாதம் செய்தார். சாவித்திரி சத்தியவான் இழந்த அரசைப் பெற்றுச் சிறப்புடன் வாழ்ந்தனர்.

சாவித்திரி அனுட்டுத் தயங்கவிவரநம் ஆவிப் பூணை யாரும்.

19. இட்டத்திதாங்களு வீரர்

குராதி அவன்றைச் சங்காரம் செய்ய முருகனைத் தகுவதற்கு, சிவன் தம் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஆறு பெராறிகளை வெளியிட்டார். பெராறிகளின் பிரகாசத்தால் தேவர்கள் பயந்தோடினர். பார்வதியும் ஓடினாள். அப்போது அம்பிகையின் பாதச்சிலம்பிலிருந்து ஒன்பது மணிகள் தெறித்துப்பறந்தன. அந்த மணிகள் ஒன்பது சத்திகளாயினர். அவர்கள் சிவனது பார்வையால் கர்ப்பவதிகள் ஆயினர். ஒன்பது பேரும் அம்பிகையின் தீருவடிவம் கொண்டு காலனப்பட்டனர் - இதனைக் கண்ட உழையவள். “நீங்கள் எனக்கு மாறானவர்கள் பலகாலம் கர்ப்பவதிகளாக இருக்கடவீர்கள்” எனச்சாபமிட்டார். சாபத்தைக் கேட்ட நுவகன்னியர் வெயர்வுற்றனர். வியர்வையிலிருந்து இலட்சம் வீரர் தோன்றினர் - இறைவன் தீருவளப்படி இறைவி கடைக்கண் நோக்க - ஒன்பது பேரும் ஒன்பது வீரரைப் பெற்றனர் அந்த இலட்சத்தொன்பது பேரும் முருகனுக்குச் சகோதரர் என்று உழையவள் ஆசீர்வதித்தாள்.

நவ சக்திகள்	நவ வீரர்கள்
மாணிக்கவல்லி	வீரவாகுதேவர்
மெளத்திகவல்லி	வீரகேசரி
புட்பராகவல்லி	வீரமகேந்திரர்
கோமேதகவல்லி	வீரமகேஸ்கரர்
வைஞ்சியவல்லி	வீரபுரந்தர்
வைரவல்லி	வீராக்கதர்
மரகதவல்லி	வீரமார்த்தாண்டா
பவளவல்லி	வீராந்தகர்
இந்திரனீவல்லி	வீரதீர்ர்
இவர்கள் உந்தி வழியாகப் பிறந்தவர்கள்	

20. அசுரரை ஆற்கு அறங்குதனை ஷஷ்பினார்

சரவணப் பொய்கையில் ஆறுகுழந்தைகளாக வினையாடிய முருகனை பரமனும் பார்வதியும் பார்க்க வந்த போது, பார்வதி ஆறு குழந்தைகளையும் ஒருங்கே அணைத்தாள். கந்தன் ஆணான். கந்தனினன்றால் ஓன்று சேர்க்கப் பட்டவன் என்பது பொருள். ஆறுமுகம் இரண்டு திருவடிப்பன்றினன்டு திருக்கரங்களாக நின்ற கந்தனுக்கு, ஏகாதச (பதினெண்ண்று) குத்திரர்களை, இரும்புவக்கை, துவஜம், வாள், வச்சிரம்-அம்பு, அங்குசம், ஏறியணி, கமலம், தண்டம், வில்மணி ஆகிய பதினெணாரு ஆயுதமாக்கிப் பதினெணாருகையில் கொடுத்து ஞானசத்தி வேலாயுதமும் சிறப்பாகவழங்கி - இவட்சத் தொன்பது வீரர்களையும் துணைவர்களாகப் பணித்து

நந்தி உக்கிரன் - சண்டன், தீக்கனன்னன், சிற்கன் முதலிய சிவகணப் படைத்தலைவர்களுடன் 2000 வெள்ளம் பூதங்களையும் உடன் செல்லும்படி யனுப்பி “முருகாநீ அசுரர் குலம் வென்று அமரர் குலம் வாழ வெற்றியுடன் வருவாயாக” என்று சிவபெருமான் முருகனை உச்சி மோந்து பார்வதிகையில் கொடுக்க-பூநீபார்வதியம்மையர் சத்திதத்துவம் அனைத்தும் முருகனுக்கு உண்டாகும் படி வாழ்த்தி வழியனுப்பினார். முருகன் வெற்றிவேல் அழகனாக வீற்றிருந்தான்.

21 இரேணுகைக்குத் தீய்வ வாலிக்காந்தாள்

இரேணுகை, அபேத்தியவருமன் என்பவரின் மகன் ஜமதக்கிணி மனிவரின் தர்மபத்தினி. அவள் தண்ணீர் கொண்டுவரச் சென்றபோது, காத்தலீரியன் என்பவன் ரேணுகையின் அழகில் மயங்கி, அவள் செய்திசெய்களினால் தாமதமாகவே திரும்பிவந்தாள். அவள் நிலைகள்ட முனிவர், அவளை வெட்டும்படி தன்மகனாகிய பரசராமனிடம் கூறினார். தந்தைசீசால் தட்டாத மகன், தன் தாயின் தலையை வெட்டினாள். பின் தந்தையிடம் பெற்ற வரத்தால் தாயை உயிர்ப்பித்தான் மனமுடைந்த ரேணுகை, காஞ்சியில் சிவலிங்கம் தாபித்துத் தலம் செய்தாள். தலத்தில் மகிழ்ந்த சிவனும் பார்வதியும் தோன்றி, என்னவரம் வேண்டு மென்றனர். “சிறியேன் தெய்வவடிவுடன் வேண்டும் அடியர்க்கு வரங்கொடுக்க வேண்டும்” என்றாள். இறைவன் கட்டளைப்படி இறைவி - ரேணுகையை ஒரு சத்தியாக வரங்கொடுத்தார்.

22. வளைத் தழும்பும் துளைத் தழும்பும் (காமாட்சி)

திருவிளையாட்டாக, உழையவள், சிவனின் திருவிழிகளைப் பின்புறமாகத்தின்று திருக்கரங்களினால் பொத்தி மறைத்தாள் - ஒரு கணப்பொதில் அண்டங்களினல்வாம் இருள்குழிந்தது. பஞ்சகிருத்தியங்கள் தடைப்பட்டன உடனே அன்னை திருக்கரங்களை எடுத்தார். பழைய நிலைமை தோன்றியது திருவிழிகள் மறைப்பட்டது ஒருக்கணம், உலகங்கள் இருளால் சூழப்பட்டுச் செயலிழுந்தது பல்லாழிகளவும். உழையவள் தான் செய்த தவறுதலுக்குப்பரிகரம் கேட்டாள். அப்போது எம்பிபருமான் தவறநூறிகளை விளக்கினார்.

“எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவாந்தாம் விரும்பும்

உண்மை யாவது பூசனை எனுணர்ந்தருள

அண்ணலார்த்தமை அர்ச்சனைப்பிய ஆதரித்தாள்

பெண்ணில் நல்லவ ஓயின பெருந்தவக்காழுந்து”

- சேக்கிழா

உடனே அம்மையார் காஞ்சிபுரத்தை அடைத்தார். கம்பா நதிக்கரையோரத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்து தவழிருந்தார். முப்பக்திரண்டு அறங்களையும் வளர்த்தார். தவத்தைச் சோதிப்பதற்காக இறைவன் கம்பா நதியைப் பெருக்கெடுக்கவைத்தார். சிவலிங்கத்தை நீர் கரைக்கப்போகிற தேயென எண்ணி, லிங்கத்தைக் கட்டிப்பிடித்தார். அதனால் இறவனாகிய லிங்கத்தில், அம்மையின் கையிலுள்ள ‘வளைத் தழும்பும் முனைத் தழும்பும் பதிந்தது. தவத்துக்கு மகிழ்ந்த சிவம் பெருமாட்டியை அழைத்துச் சென்று மணவாளக் கோவத்துடன் கையிலை வீற்றிருந்தார்.

ஒ

நவராத்திரி நவசத்தினர்

நவராத்திரி சத்தி விரதங்களில் மிக உயர்ந்தது. சுதர்சனன் என்ற மன்னன், அம்பிகையே சர்வகாரணி - வெற்றியெல்லாம் அவருடையது. அம்பிகையை நினைத்தால் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு யாவும் கிடைக்குமென்று அன்னையை இடைவிடாது தியானிப்பான்.

ஒருநாள் அவன்முன் இறைவி தோன்றினாள் - என்ன வரம் வேண்டுமென்றாள். வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்து விரத முறைகளையும் கூறினாள்.

சுதர்சனனே, உன் அன்புப் பூசையை யான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டேன். ஆயினும் ஆகம விதிப்படி என்னைப் பூசிக்கும் பல விரதங்கள் உண்டு. அட்டமி, நுவயி, சதுர்த்தி எனக்கு விருப்பமான திதிகள் - விசேஷத்தினங்கள் - புரட்டாதியில் வரும் நவராத்திரி நாட்கள். இக்காலங்களில் யான் பூவுலக மக்களுக்கு அருள் செய்யவருடேன். இந்த நாட்களில் குமாரி திரிமுர்த்தி கல்யாணி - ரேங்கிணி - களிகா - சண்டிகா - சாம்பவி தூர்க்கா - சுபத்திரா என்னும் சத்திகளாக நிற்பேன்.

பூலோக மக்கள் முதல் மூன்று தினம் தூர்க்கையையும், அடுத்த மூன்றுத்தினம் மகாலட்சமியையும், கடைசி மூன்று தினமும் சரஸ்வதியையும் வழிபடுவது வழக்கம்

தேவியின் சிறந்த விரதங்கள்

திரிதியை விரதம்	- ரசகல்யாணி விரதம்
	(திரிதியை பூரணமாகநிற்கும் தினம்)
அருத்ரா - விரதம்	- மற்களவார விரதம்
சக்கிரவாரவிரதம்	- கிருஷ்ணபக்க - சதுர்த்துசி
பிரதோஷம்	- புரட்டாதி- சித்திரை நவராத்திரிகள்

தோத்திரங்கள்

முமாரி சிகவின் கிரீடா திருவினை யாடல்போல் இசைவுறு தொழில்புரிந் திமையவர் பிரமனை திருட்டிக் கீன்ற திருவருள் குமாரியாய் வருபர தேவியின் மலரடி போற்றுவாம்

திருபுாத்தி :

சத்துவம் முதலா தழுவுமுக்குணங் களாய் முத்தொழிற் சத்தியாய் முச்சந்தி சூபியாய் எங்கும் வியாபக மெனும் திரி மூர்த்தியின் மங்கள மலரடி மனத்தி விருந்துவாம்

கல்யாணி : பக்தருக் கிளையந்த பரம சுகந்தரும் சத்திகல் யாணி தாளினை போற்றி

ரோகினி : நண்ணும் எண் பத்து நாள்குநாறாயிரம் வண்ண பேதங்கள் யருவுபிராணிகள் பவத்தின் சஞ்சித பாவலித்துக்களை நிவிர்த்திக்கும் ரோகினி நியலியைப் போற்றுவாம்

- கானிகா** : சுங்கரிக் கின்ற தனகையினுடைய காளியாய்ப் பொருளும் சக்தியின் பொன்னடி போற்றுவாம்
- சண்டிகா** : சண்டன் முண்டனைச் சுங்கரித்தருளிய சண்டிகா தேவியின் சரணம் போற்றுவாம்
- சாம்பவி** : பரமன் திருவுளம் பற்றிய பற்பல திருவுரு வங்களைச் சீர்தர நல்கும் தண்ணருள் நாயகி சாம்பவி தேவி வண்ண மலரடி வணங்கி வாழுவாம்
- தூர்க்கை** : துர்க்கதி நீக்குவாள் சுர்க்குல மறியாக் சிற்பர வடிவினான் திருத்தொண் டடிமைப் பத்தரைக் காப்பவள் பலவகைப் படைக்கலச் சக்தி துர்க்கையின் தாளினை பணிவாய்
- சுத்திரா** : புசிப்பவர்க்குப் பொருந்து மமங்கல மாசினை நீக்கி மங்களம் வழங்கி சுபவாழ்வுதரும் ஜோதி ரூபினி சுபத்திராம்பிகையின் துணையடி போற்றி கண்ணிந்வநாட் கருணாணமழை தரும் அன்னை சிவசத்திரிக் கடைக்கலம் அடைக்கலம்

24.

தூர்த்தை (நீலாட்சி)

சுத்தி பீடங்கள் அறுபத்து ராண்கினுள்ளே துவாதசாநந்தத் தலமாகிய மதுரையில் கடம்பவனத்தில் வித்தியாவதி என்பவள் தவமிருந்தாள். அவள் லிசுவாவசலின் மகள். பொற்றாயலரை வாவிக்கரையில் அவள் தவமிருந்தபோது மூன்று வயதுச் சிறுமியாக - ஸ்ரீமீனாட்சியம்மை காட்சிதந்தாள். என்ன வரம் வேண்டுமென்றாள். “அம்மா உண்ணடியை மறவாத பத்திதந்து - இந்த வடிவில் நீ என்மடியில் வளரவேண்டும்”

என்று வேண்டினாள். “மகளே நீ கேட்டவரும் தந்தேன். நீ மறுபிறப்பில் சோழமன்னன் மனைவி காஞ்சனாமாலையாக வருவாய். உனது நாயகன் மலயத்துவஜன் மகப்பேற்றுக்காக யாகம் செய்வான். அப்போது யாகாக்கினியில் மூன்று முலைகளுடன் சிறுபெண்ணாகத் தோற்றுவேன். எனக்குத் தடாதகை எனப் பெயரிட்டு வளர்ப்பாய்” என்று கூறி மறைந்தாள்.

அதன் பிரகாரம் வந்து தோன்றிய தடாதகையை - சோமசுந்தரப் பாண்டியனாக அரசு செய்த இறைவன் திருமூம் புரிந்து கொண்டார். ஸ்ரீமீனாட்சியம்மையும் சோமசுந்தரப் பெருமானும் தமிழ்வளர்த்து அரசுபுரிந்தனர்.

25. கெளரியும்மையின் நிறுவனங்கள்

விருபாட்சனும், சுபவிரதை என்ற பெண்ணும், இறைவியின் பிரதி வடிவங்களாகிய சப்தமாதர்களைத் தவமிருந்து பெற்ற பெண் குழந்தைக்குக் கெளரி என்ற பெயரிட்டனர். கெளரிக்கு, பிதாவே தேவிமந்திரத்தை உபதேசித்தார். கெளரி அம்பிகையாகிய கெளரியையே அவ்வும்பகலும் வேண்டுவான். மணப்பறுவமடந்தாள். மணமகன் வாய்க்கலில்லை. ஒருநாள் ஒரு வைஷ்ணவப் பிராமண வாலிபன் அவ்வழியே பிச்சை ஏற்க வந்தான். விருபாட்சன் கெளரியை அந்தப் பிச்சைக்காரனுக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்துத் திருமணம் நிறைவேற்றினான்.

அக்காவும் சைவருக்கும் விஷ்ணுவை வழிபடும் வைஷ்ணவருக்கும் - பெரும்பகை. ஒருவரை மற்ற மதத்தவர் காணமுடியாது. கண்டுமுட்டு - கேட்டுமுட்டு என்பார்கள்.

கெளரியும் மணமகனும் மணமகன் வீடு சென்றனர். மணமகன் வீட்டார் கெளரியை உள்ளே அனுமதித்துக்கலில்லை.

அவன் அங்கே ஒரு மாட்டுத் தொழுவத்தில் விடப்பட்டாள். ஒருநாள் - மணமகனும் பெற்றாரும் வீட்டைப் பூட்டிவிட்டு - வேற்றிடம் போயினர். கெளரிதன் னந்தனியேயிருந்து. எம்பெருமாட்டியை நினைந்து புலம்பினாள். இறைவியின் திருவுளப்படி சேரமசுந்தரப்பெருமான் சிவனடியாராக - வயேராதிபவடிவில் கெளரியினீட்டம் வந்தார். பசிக்கிறிதன்றார். சவாமி, விட்டுக்குள்ளே யான்போகாமல் கதவைப் பூட்டிவிட்டு, வீட்டார் வெளியே சென்று விட்டனர். பொருட்களை எடுத்துக் கணமக்க முடியவில்லையே என்றான். அப்போது, அடியார், நீ மதுரைச் சேரமசுந்தரப்பெருமானை நினைந்துக் கதவைத் தொட்டால் அது தீறபடும் என்றார். அதன்படியே கதவைத் தீறந்தாள். கணமயல் செய்தாள். அடியவருக்கு அழுதுபடைத்து உண்ண வைத்தாள். அத்தருணம் - புருஷன், மாமன் மாமி அனைவரும் வீடுவந்து சேர்ந்தனர்.

உணவை உண்ணுமுன் வயோதிபராகவும் உண்ணும் போது வாலிபராகவும் காட்சிதந்த பெருமான் ஒரு சிறு குழந்தையாகினார் - எப்படியடி குழந்தை வந்தது என்றாள் மாமி, பக்கத்து வீட்டாரின் குழந்தை என்றாள். அவர்களும் கைவசமயம், நீயும் அப்படியே - குழந்தையையும் கொண்டு வெளியே செல்ல என்று கெளரியை வெளியில் விட்டுப் படலையைப் பூட்டிவிட்டனர்.

குழந்தையுடன் ஆகாயத்தைப் பார்த்து அம்மா அப்பா என்று கதறினாள். கையிலிருந்த குழந்தை ஆகாயத்தில் மீனாட்சி பாகனாகிய சொக்கலிங்கப் பெருமானாய்க் காட்சி காட்டினார். இறைவி தன்பக்கதையாகிய கெளரியைக் கையணைத்துத் தம்முடன் கூட்டிச் சென்றார்.

26. சண்டூகா சாஸ்கண்ஸ்வரி

தவம் புரிந்து கொண்டிருந்த அம்பிகையைக் கண்டு காழற்ற நிசம்பன் சம்பன் என்ற அசர்த் தமது நண்பர்களாகிய சண்டன்

- முன்டன் என்பவர்களை - அம்பிகையை இழுத்துவரும்படி அனுப்பினார்கள். அம்பிகையின் சீற்றங்கண்ட சண்டனும் முன்டனும் படையெடுத்து வந்தனர். இறைவியின் தோளிலிருந்து தோன்றிய சக்தி சண்டனையும் முன்டனையும் கொன்றாள். இதனால் இச்சக்திக்கு சண்டிகா சாமுண்டி என்னும் பெயர் வந்தது. இறைவி நிசம்பன், சம்பனைக் கொண்டிராமுத்தாள்.

27.

உத்ரமகாதாளி

இரண்ணியனின் சுந்ததியிலுள்ள சம்பன் நிசம்பன் என்னும் கொடிய அசர்ர்களை இறைவி சுங்கரித்தாள். சம்பன், நிசம்பனின் கோதி - குரோதி என்பவர். அவளின் மகன் இரத்தபீஜன் அவன் பெற்ற வரத்தின்படி, அவனது உடலிலிருந்து ஒரு துளி இரத்தம் நிலத்தில் விழுந்தால் துளிக்கு ஒரு இரத்தபீஜனாகத் தோற்றுவான். இவன் தனது மாயன்மாரைக் கொன்ற அம்பிகையைக் கொல்வேன் என்று இரத்தபீஜன் போருக்குப் புறப்பட்டான்.

இறைவி, இறைவனைக் கொல்வதற்காக, இறைவனைத் தியானித்துத் தன் தோளிலிருந்து ஒரு காளிகாதேவியை வரவழைத்தாள். அவளுக்குக் கையில் கலசம் ஒன்று கொடுத்து - தான் இரத்தபீஜனைச்சுங்கரிக்கும்போது, ஒரு துளி இரத்தமாவது நிலத்தில் விழுமல் ஏந்திக் குடிப்பாயாக என்று கட்டளையிட்டு - இறைவி இரத்தபீஜனைக் கொன்றாள். இரத்தபீஜனைக் கொல்லும்போது உதிரம் குடித்த உதிரமாகாளி தீருவாலங்காட்டில் நின்று நடனமாடினாள், அவளது கோபத்தையடக்க - இறைவன் ஊர்த்துவ தாண்டவமாடிக் காளியை வென்று - தான்பாகம் ஏற்றஞ்சினார்.

“கொதியினால்வரு காளிதன் கோபம்
குறைய ஆடிய சுத்துடையானே”

- கந்தாரி தேவாரம்

மன்மதன் எரிந்த சாம்பலில் தோன்றியவன் பண்டாசரன், அவன் தவவலிமையால் மூவரையும், முழுமூர்த்திகளின் அண்டங்களையும் அழித்துக் கொடுமைசெய்தான். தேவர்கள் முறையிட்டனர். எம்பெருமான், அம்பிகையைப் பார்த்தார். பார்த்த அளவில் அம்பிகை திரிபுரைவடிவு கொண்டாள். கரும்புவில், மலர்மாலை - அங்குசம் தாங்கிவந்த திரிபுரை பண்டாசரனையழித்து - மூவரின் அண்டங்களையும் முன்போலாக்கி முழுமூர்த்திகளுக்கும் ஏனைய தேவர்களுக்கும் வாழ்வு தந்தாள்.

வெள்ளியங்கிறி என்னும் கைலாச மலையில் உமாதேவியார் முன்று யுகம் தவமிருந்து - “சர்வசங்கார காலத்திலே சிவனைப் பிரியாதிருக்க வேண்டு” மென வரங்கேட்டார். “உமயே நீ கேட்ட வரந்தந்தேன். அதுவரை தென்சமுத்திரத்தின் கரையிலே - சப்தமாதர் புடைகுழ இலுப்பைப்பூ மாலையணிந்து, இடக்கையைத் தொடையில் வைத்தபடி தவம் புரிவாயாக. அத்தலம் கண்ணிகாம் சேஷத்திரம் - தவத்தலம் எனப் பெயர் பெறும். மேலும், நாமும் அவ்விடம் பிரமசாரியாய் வந்திருக்கும் ஞானவனம் எனவும் பெயர் பெறும்” என்று அப்பன் திருவாய் மலர்ந்தார். அவ்விடத்தே இறைவி கண்ணியாகுமாரியாய் வந்தயர்ந்தார்.

“நீலத் திரைக்கடல் ஓரத்திலே - நின்று

நித்தம் தவஞ்செய் குமாரிஎல்லை” - என்பர் பாரதியார்

ஸ்ரீகைலாயத்தில் சிவனும் உமையும் வீற்றிருக்க - தேவர். முனிவர். சித்தர் கந்தருவர் கீழ்ப்புருஷர் முதலியோர் முறைமுறை இருவரையும் வந்து வழிபடுவர். பிருங்கின்ற முனிவர் - வண்டுவடிவில் உமைக்கும் சிவனுக்குமிடையாக

நுழைந்து சிவனை மாத்திரம் வழிபடுவார். இதை இறைவி அவதானித்தாள். தன்னை அவமதித்த இறைவி, இதை இறைவனிடம் தெரிவித்தாள்.

“உமையே உன் னாருளாலேதான், அந்தமுனிவன் என்னையடைந்தான். உணர்ந்தான் - என்னுடன் மாத்திரம் நிற்கத் துணிந்தாள் என்றார் இறைவன்.

உடனே, பிருங்கியின் உடற்சத்து முழுவதையும் இறைவி விலக்கிவிட்டாள். விழுந்தார் முனிவர். சிவன் பிருங்கிக்கு ஒரு ஊன்றுகோல் கொடுத்தார். இதைக்கண்ட உமையவன் சினந்தாள். எழுந்தாள். தவம் புரியத் திருக்கேதாரம் வந்தாள். கேதார நோன்பு இயற்றினாள். தவத்துக்கிணங்கிய பரமன் உமை கேட்டுக்கொண்டபடி திருச்செங்குன்றூரில் காட்சி காட்டினார். தன்னுடைய வஸ்பக்கம் சிவனாகவும் இப்பக்கம் உமையாகவும் அமைந்த அர்த்தநாரீஸ்வரன் ஆனார். எம்பிபருமாட்டி அர்த்தநாரீஸ்வரி எனப் பெயர் பெற்றாள். பிருங்கிக்கு இறைவி அருள்புரிந்தாள்.

31. சந்தி சிரிதா சீவம் சிரிதா

துவாபர யுகத்தில் சம்புகுத்தன், மாகுத்தன் என்னும் இருவர் பெரியபக்தர்கள். ஒருமறை பெரிய வாக்குவாரதம் ஏற்பட்டது. சம்புகுத்தன் சிவமே பெரிதுன்றான். மாகுத்தன் சத்தியே பெரிதுன்றான். வாதம் தீர்ந்தபாடில்லை. பல முனிவர்கள், இருவரும் ஒன்றே, இருவரும் பெரியவர்களே என்றார். இருவரும் கைலை சென்றனர். வாதத்தைக் கூறினர். இருவரும் ஒன்றேதான். எம்முட்பேதமில்லை என்று கூறினர். அதனையும் இருவரும் மறுத்தனர். உடனே நீவிர் இருவரும் கழுகுகளாகக் கடவீர்கள் என்று அப்பன் அம்மை சாபமிட்டனர் கவலையுற்ற இருவரையும் இறைவிகருணை கூற்று, நீங்கள் இந்த யுகம் முடியும் வரை கழுகுகளாக வாழ்ந்து - மறுயுக்தில் சொந்தவடிவுடன் இருவரும் ஏகமே எனத் தெளிந்து எமது பதமடைவீர்கள் என்று திருவாய் மலர்ந்தாள்.

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக மானலையும் சாத்தும்தில்லை
யூர்தம் பாகத் துமைமந்த னேயுல கேழும் பெற்ற
சீபி ராமியந் தாதியெப் போதுமென் சிந்தையுன்னே
தாரமர் மேனிக் கணபதி யேற்றிற்கக் கட்டுறையே
- சிராமியாட்டர்

திருக்கடவூர்ப் பெருமானுக்கு அமிர்தகடேசர் என்றும்,
அன்னைக்கு அபிராமி என்றும் பெயர். இவர்களைப் பூசிப்பவர்
அமிர்தலிங்க ஜயர். அவரது மகன் பெயர் சுப்பிரமணியன்.

இளமைதொட்டே சுப்பிரமணியன் சக்தி பக்தன்.
அபிராமி வாசலில் அம்பிகையைப் பாடிப்பாலி தெய்வீக
ஒளிபெற்றான். சந்திரஜோதியில் தனி நடம்புரியும் தாயைக்
காணும் பாக்கியம் பெற்றான். சிலர் இவரைப் பத்தன் என்பர்,
சிலர் பித்தன் என்பர். ஒரு முறை தஞ்சாவூர் மன்னன் சரபோஜி
என்பவன், கை அமாவாசையன்று. காலிரி சங்கமத்தில்
தீர்த்தமாடி வந்தான். அமிர்தகடேசரைத்தொழுது அபிராமி
வாசலுக்கு வந்து துரிசித்தான். ஆடிப்பாடிக் கொண்டிருக்கும்
சுப்பிரமணியனைக் கண்டான். அவரைப் பற்றி விசாரித்தான்.
வேறுவேறு அபிப்பிராயங்களை ஒவ்வொருவரும் கூறினார்.
பார்வைக்குப் பக்தனாகக் கணப்பட்ட சுப்பிரமணியரிடம்,
“ஜயரே இன்று அமாவாசை எத்தனை நாளிகை வரை
நிற்கிறது” என்று கேட்டான். சந்திர மத்தியில் அபிராமியைத்
தியானித்த வண்ணமிருந்த சுப்பிரமணியர், “இன்று
அமாவாசையா, பூரணையல்லவா?” என்றார். அரசன், இவர்
பைத்தியகாரன் என்று கூறிச் சென்றான்.

தியானதிலை மாறியது. அங்கு நின்றவர்கள் நடந்ததைக்
கூறினார். சுப்பிரமணியருக்கு ஒரு வைராக்கியம் உண்டானது.
தாயைப் பார்த்தார். “அம்மா என் வாயில் வந்தது உண்வாக்கு
அந்த வாக்கை நீயே காப்பாற்ற வேண்டும். இது சாத்தியப்படா

விட்டால் உனக்கு முன்னே சாம்பலாலேன்” என்றுகூறி ஒரு குழிதோண்டினார் - குழியின் கரையில் தூண்நாட்டினார். நூறு சிறு கயிறுகளாலான ஒரு உறிகட்டினார். குழியில் விறகு போட்டுத் தீயுண்டாக்கினார். கீழ் நெருப்பு ஏரிகிறது. மேலே உறியில் இருந்தார். அபிராமியந்தாதி பாடினார். ஒவ்வொருபாட்டு முடிந்ததும் ஒவ்வொரு கயிறு அறுத்தார். 79ம் பாட்டு “விழிக்கே யருஞன்டு” என்று தொடஸ்கினார் அப்பேரது அபிராமித்தாய் பிரசன்னமாகினாள். தனது காதனியைக் கழற்றி வானத்தில் வீசினாள் உலகமெங்கும் பூரண சுந்திரன் காட்சிதந்தான். “மகனே நீ பாடுகின்ற அந்தாதி நூறும் எனது பக்தர் பாடும் சித்திதருநாலாகும். சர்வதத்துவமும் உணர்ந்து பூவுலகில் வாழ்ந்து என் தீருவடி சேர்வாயாக” என்று வாக்குரைத்து அம்பிகை மறைந்தாள்.

மன்னனும் கண்டான். ஓடோடிவந்தான், சப்பிரமணிய ஜயங்கு - அபிராமிப்பட்டர் எனப் பட்டஞ்சூட்டி பல விருதுகள் வழங்கி விழாலெடுத்தான். அபிராமிப்பட்டர் அம்பிகை அருள் பெற்றார்.

33.

திரிசூலத்தோரி

இந்திரனுக்காக சப்தரிஷிகள் செய்த யாகத்தில் அரத்தாசரன், அர்த்தலீரன், பஞ்சராவணர் என்போர் தோன்றிப் பெருந்துயர் செய்தனர். ரிஷிகள் ஏங்கினார். இறைவன் தீருவுளப்படி, இறைவி தீரிகுலமேந்தி - கண்டோதரனைச் சேனாபதியாகக் கொண்டு - போரிலே தீரிகுலத்தாலே அவ்வகரரை அழித்தாள். அதனால் தீரிகுல கெளர் எனப்பெயர் வந்தது.

ஆ.

தக்ஞாநி

கண்ணகியைப் பற்றிய வரலாறுகள் பல. கண்ணகி - பத்திரகாளியின் அவதாரம், மன்னனின் தீரவிசாரியாக

தீர்ப்பைக் கண்டு, எண்ணெய் வியாபாரி கொலைசெய்யப் பட்டதும் அவன் மனைவி அம்பிகையிடம் முறையிடப் பழிக்குப்பழிலாங்க யான் அவதரிப்பேன் என்று கூறி அம்பிகையின் அம்சமாய் கோவலன் மனைவி என வந்து திருவிளையாடல் புரிந்தாள். மதுரைப் பத்திரிகாளி - பாண்டியன் மகளாக அவதரித்துப் பூம்புகார்ச் செட்டியின் வளர்ப்பு மகளாக வளர்ந்தாள். அவன் சிலம்பு உடன்பிறந்த சிலம்பு. என்னும் வரவாற்றைச் சிலம்புக்கால் என்னும் கதையாற் காணலாம்.

மதுரை மீனாட்சியின் கண்ணிலிருந்து தோற்றியபடியால் கண்ணகி எனப்பெயர் வந்ததென - இன் வெளாகு கரணபரம்பரைக் கதை.

கற்பின் மகத்துவம், அந்தி தண்டக்கப்படும், அந்தி நீங்கினால் நாடு செழிக்கும் என்ற அரும்பெரும் உண்மைகளை நெறிப்படுத்துவது கண்ணகிக்கதை, நீதியை உலகுக்கு நெறி நாட்டிய சக்தி பத்தினித் தெய்வமாகக் கருணை செய்கிறாள்.

35.

தந்தையன்னி

பக்தரின் பூஷைகள் - புண்ணியங்கள் - தொண்டுகளைப் பற்றி இறைவனும் இறைவியும் பேசிக்கொண்டிருந்தனர் கைவையில்.

கற்பகம் நினைத்ததைக் கொடுப்பது. ஓங்கார தத்துவ பூஷை எங்கே நடக்கிறதோ அங்கே யான் கற்பகமாக என் அடியார்க்குக் கருணைசெய்வேன் என்றார் பரயன். பூவுவகிலுள்ள - தென்னகத் தொண்ணடை நாட்டுக் கபாலீச்சரம் என்னும் தலத்தில் இப்படித் திருவருள் புரிகிறேன் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

உடனே உமையவள் ஓங்கார வடிவுடைய மயில்வடி வெடுத்தாள். மயிலாகக் கபாலீச்சரரைப் பூசித்தாள். பூஷைக்கு

மகிழ்ந்த பெருமான் கற்பகவல்லி எனப்பொயர் கொடுத்து - உன்னைப் பூசிக்கும் அடியார்க்கு நீக்ர்பகமாக அருள்வாய் என்று வரங்கொடுத்துத் தன்பக்கம் அமர்த்தி வீற்றிருந்தார்.

36.

ஶ்ரீ மாரியம்மை

அம்பிகை தான் மேற்கொண்ட செயலுக்குத்தக்க பொயரைப் பெறுகிறாள். மாரன் என்ற அசரனின் கொடுமையையப் பொறுக்கமுடியாமல் தேவர்கள் ஆதிபரமேஸ்வரியை வேண்டினார். “அவனுது கொடுமையால் மழையில்லை, வளமில்லை, நோயும் பேயும் தாண்டவமாடுகின்றன - மக்களைத் துன்புறுத்துகின்றான்” என்று முறைப்பட்டனர். இறைவியின் தீருவுளப்படி ஒரு சக்தி வெளிப்பட்டாள். எவ்வித ஆயுதத்தாலும் அழியாவரம் பெற்ற அசரனை அழிக்கும்படி இறைவன் சர்வசித்தும் அடங்கிய முத்துமாலை ஒன்றைக் கொடுத்தார். அத்துடன் வரள், கலசம், திரிகுலம் அக்கினி அங்குசம் பாசம் ஆகிய ஆயுதங்களுடனே பூத இனங்கள் புடை சூழ வந்து மாரனுடன் போர் புரிந்தாள். நினைத்ததைச் செய்யும் தத்துவமுடையது முத்துமாலை, ஆயுதங்களுக்கு அகப்படாத அசரனை - முத்துமாலையைத் தொட்டுச் சமர்ப்பிந்தாள். அசரன் முத்துமாலையால் நோயுண்டு. தீயுண்டவன்போல் மாண்டாள். மாரி என்றும், முத்துமாரி என்றும், மகாலீரனைக் கொன்றமையால் மகாமாரி என்றும் பற்பல பெயரால் போற்றப்பட்டாள். அம்பிகை போர்ப்புரிந்து கணையாறிய விருட்சம் வேம்பு. அது சர்வ நோக் நிவாரணையாகியது.

துண்ணியகொடிய கிருமிகளால் உண்டாகும், அம்மை வகை நோய்களைத் தீர்த்தாள் - அருள்மழையால் உலகைக் காத்தாள் முத்துமாலை - கொடியவரைத் தண்டிக்கவும், அடியவரைக் காக்கவும் தன்திருத்தோளில் அணிந்திருப்பாள். இவ்வரலாற்றைக் கரணாகமம் கூறுகிறது. இந்தியாவில் சமயபுரம் முத்துமாரியின் சிறந்த தலமாகும்.

தட்சாயனி சிவனைக் குறித்துத் தவமேற் கொண்டாள். அங்கே ருரு என்னும் அசரன் தட்சாயனியேல் காதல் கொண்டான். அவனை தட்சாயனியிலிருந்து தோன்றிய சக்தி, சிவன் கட்டளைப்படி, அந்தசக்தி, யானைத் தோலைப்போர்த்து - சிங்கத்தோலையுடுத்து, சிங்க உதிர்த்தை தலைக்குப் பூசி அண்டம் நடுங்கும் மகாசக்தி வடிவெடுத்து ருருவைக் கொன்று வெற்றிமாலை சூழனாள்.

மந்திரகிரியில் பரமசிவன் இருந்தபோது அம்பிகையைப் பார்த்து காளியே இங்குவருக என அழைத்தார். காளிகறுப்பு நிறமுடையவள். காளி என்று அழைத்தால் இறைவி மனங்கருகி, இயம் சென்று தவமிருந்தாள். அங்கே அம்பிகையை நாடி ஒரு புலிவந்தது. புலிக்கு உபதேசம் செய்தாள். அந்தப் புலிஅம்பிகைக்குக் காவலாக இருந்தது. பிரமதேவர் வேண்டியபடி, அம்பிகை - காளி வடிவைக் காளாராத்திரி என்னும் சக்தியாக்கிப் பிரமன் கொடுத்த சிங்க வாகனமீது அமரச் செய்து துஷ்டநிக்ரிக - சிங்டபரிபாலனம் புரியவிட்டார். தன் னைக் கொள்ளி என்ற பெயருடையவளாக்கிப் பொன்னிறத்தோடு இறைவனை அடைந்தாள். காவல்புரிந்த புலி - சோமநந்தி என்ற பெயரோடு அம்பிகையின் வாயில்காக்கும் பணி புரிந்தது.

அதிதி மக்கள் அயர்ர், திதி மக்கள் அசர்ர், இருசாராகுக்கு மிடையில் பெரும் போர் நடந்தது. அமரர் வென்றனர். இந்திரன் அக்கினி, இயமன் நிருதி வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன், பிரமா, விஷ்ணு முதலி தேவர்கள் எல்லாம் தத்தும் வீரத்தைக் கூறி ஒவ்வொருவரும் தம் மாலேதான் வெற்றியுண்டாயது என, வீரம் பேசி வாய்க்கலகப்பட்டனர்.

அத்தருணம் ஒரு இயக்கன் வந்தான் சண்டைபோடும் வீரர்களே, உங்களில் எவராவது, இந்தத்துரும்பைபத் துண்டாக்குப்பன் என்று நிலத்திலே துரும்பைபந்டான் ஒருவராலுமியலவில்லை. மனமும் களைத்து - உடலும் களைத்து வைத்திருந்த ஆயுதங்களையும் கீழே போட்டனர் - இயக்கனைப் பார்த்து “அப்பா இந்தத் துரும்பைக் கொண்டு வந்த நீ யாவர்” என்றனர் - இயக்கன் மறைந்தான். உடனே இறைவியை நாடினர். இயக்கன் யார் என்று கேட்டனர், இறைவி கூறுகிறார்

எவன் வானிகோவன் முதலோர் மதங்கள் நிலைப்பிழ செய்யும் இறைவன் எவனைப் போருட்டும் ஆதாரமாகி ஏவஞ்சுநோழுப்பு பூவன் எவன் முற்றுாக்கி நடையாச்சு போக்கி அறிநூர்க் கிளிக்கும் அழுதன் அவனைச் சூடு காணுமின் இலையிரி, இயக்க வடிவாகிவிட்ட அழுகன்

என்று கூறியதும் இயக்கன் இறைவனை எனத்தெளிந்து - எங்கள்வீரமெல்லாம் அவனுடையதே எனக்கூறிப் போற்றினர். அப்பன் தன்மையை அன்னை உணர்த்தி விளக்கினார்

40.

பாணாசர ஸங்காரி

பாணாசரன் முவூலகையும் அடக்கியானும் வலிமை படைத்தவன். துண்முகன் - துர்த்திச்சனன் என்பவர்கள் அவனது ஏவலாளர்கள். ஏவலர்களின் ஆசை வார்த்தைகளைக் கேட்டு, பாணாசரன் அம்பிகையை நாடினார். அம்பிகையோடு - சில வார்த்தை பேசவேண்டுமென்றான். அவனைக் கொல்வதற்குத் தக்க தருணம் பார்த்திருந்த தேவி, இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தினார். யான் கேட்கும் பொருட்களைக் கொண்டுவந்தால் உன்னுடன் பேசவேன், பொருட்கள் இல்லையென்றால் உன்னைக் கொல்வேன் என்றார். அதற்குச் சம்மதித்தான் அசரன். எனக்கு பாதிரிப்பழும், அறுகம்பழும், ஆலம்பழும், அத்திப்பழும், சந்திரப்பிரகாசத்துண்டு இவற்றைக் கொண்டு வர என்றார். அசரன் தன் மாயா சித்தியால்

உண்டாக்கிக் கொண்டு வந்தான். மகாமானையாகிய சுத்திமுன் அந்தப் பொருட்களெல்லாம் மறைந்தன. உடனே தனது கைவரளால் அசுரனை வெட்டிக் கொன்றாள். சக்கரப்படையால் அழித்தாள். தேவர்கள் பூமாரி பொழுத்தனர். சுத்தியாலன்றிப் பாணாசரன் அழியான் என்பதைத் தேவர்கள் உணர்ந்தனர்.

41. அரிதைசலுக்கு அருள்ளேண்டிமுன்து அம்ரிகை (ஸ்ரீஸ்ரீ)
கந்தமாதன பற்வதத்தில் யட்சர் குலத்தவரான குணபத்திரன் என்பவர் தவத்தால் பெற்ற புத்திரன் அரிகேசன்.

கைவைநாதனின் அருளால் பிறந்த இவன், இளமை தொட்டே சிவபூஷை செய்வதே தொழிலாகக் கொண்டான். பற்பல கோயிலெல்லாம் சென்று தரிசிப்பான். மனை, காடு, குளம், பாலைவனம், சோலைவனம் எவற்றைக்கண்டாலும். கங்காதரா, கங்காதரா என அழைப்பான். மேகம் முழுங்கினால் மகேஸ்வரா என்பான்

ஒருநாள் அரிகேசன் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டான். அதிகதூரம் சென்றான். வழிதடுமாறித் தினைகத்தான் விஸ்வநாதா, சிவாசிவா, கங்காதரா சிவாசிவா, மகேஸ்வரா மகேஸ்வரா எனச் செபம் செய்தான். செபமுடிவில் அவன் காசியில் நிற்கக் கண்டான். உள்ளங்க கரைந்தான். ஒரிடத்திலிருந்து தியானம் செய்தான். வீதியுலாவந்த விஸ்வநாதகும் - விசாலாட்சித்தாயும் அவனது பக்தியை கண்டனர். எம்பெருமாட்டி, சுவாமியைப் பார்த்தாள் “ஐயனே, உங்களைத்தவிர வேறு சிந்தனையற்ற இந்தக் குழந்தைக்கு அருள் பாலிக்க வேண்டாமா?” என்றாள். பெருமான் புன்றுவல் செய்தார். விசாலாட்சி, நீ பக்தரட்சகிதானே, உன்னால் ஈர்க்கப்பட்ட சிறந்த இந்தப் பக்தனுக்குச் சிறந்த பதவி கொடுக்கப் போகிறேன். நீகேட்டபடி கொடுக்கிறேன்.

அரிகேசா, உன்பக்தித் தவத்தை மைச்சகின்றோம். இந்தக் காசிப்பதியிலே எல்லாக் கணக்கானாக்கும் நீயே தலைவன் இங்கே வருகின்ற அடியார்களுக்கு, அன்னா, உயிர், ஞானம்

இவற்றைத் தருகின்ற அன்னதாதா, பிரசணதாதா, ஞானதாதா வாக இருப்பாயாக. என்றாலும் தாரகமந்திர உபதேசம் செய்து மேரட் சங்கீர்ணத்துப் பணிக்கமர்த்தினார். காசியில் அரிகேசனைத் தண்டநாயகன் என அழைப்பார். காசி செல்வேஙர் இவரது அருள் பெறவேண்டியது முக்கியம்.

41. நாஸ்பி நான்ஸ்பிரிகா

மாதவீவனேசுவரன் என்று வடமொழியிலும், மூல்லைவனாராதர் என்று. தமிழிலும் வழங்கும் ஆவயத்தில் கார்ப்பரட்சகாம்பிகை வீற்றிருக்கின்றார்.

எக்ந்தபுராணத்தில் கேஷத்ர வைரவ காண்டத்தில் சனற்குமார சம்ஹீதையில் சனற்குமாரர் நாரதருக்கு இத்தவர்களாறு கூறுகிறார். இத்தலத்தை, பிரும்ம, கர்க்கமகரிதி, கௌதமர், குஜத்வஜன் சங்குகண்ணன், நெத்ருவர், பீமசேனன், புண்ணியத்வஜன், சந்திரன் முதலானோர் முசித்துப் பேறுபெற்றனர்.

முற்காலத்தில் மேற்படி மூல்லை வனத்தில் கொதமர், கார்க்கேயர் என்ற முனிவர்கள் தவம் செய்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு நித்திருவர் என்பவரும் அவருடைய மனைவி வேதிகை என்பவரும் பணிவிடை செய்து வந்தனர். அவர்களுக்கு சந்ததியில்லை என்று வேண்டுதல் செய்ய முனிவர்கள், மூல்லைவனாராதனையும் இறைவியையும் வழிபாடு செய்யும்படி பணித்தனர். அவ்விதமே வழிபட்டதும் வேதிகை கருப்பவதியானார்.

பிரசவகாலம் வந்து வேதிகை வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அங்கே கணவன் இல்லை, அத்தருணம் ஊர்த்துவபாதர் என்ற முனிவர் வந்து பிட்சை கேட்டார். பிரசவவேதனையால் அவருக்குப் பிட்சை கொடுக்க முடியவில்லை. உடனே முனிவர் கோபித்துச் சாபமிட்டார். அப்போது வேதிகையின் கரு சிதைவுற்றது. வேதிகை அம்பாளிடம் முறையிட்டுக்கூறினார். அம்பிகை அப்போது, ஒரு பண்ணாகத் தோன்றி, கலைந்த கருவை ஒரு குடத்துள்

பேரட்டு, பிறக்கும் நாள் வரை, அக்கருவைக் காத்து, நெதுருவன் என்ற குழந்தையாக, வேதிகையிடம் கொடுத்தாள் - வந்த பெண்ணை, அம்பிகையென உணர்ந்த வேதிகை, “அம்மா தேவரீர் இவ்விடத்தில் கர்ப்பரட்சகாம்பிகையாக எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்று வேண்டினாள். திருக்காலூர் என்று அத்தலத்துக்குப் பெயர் உண்டாயிற்று. நெதுருவனுக்குத் தாய்ப்பால் இல்லை, வேதிகை அழுதாள், அம்பிகை, காமதேனுவை அழுத்தாள். அது, தன் குளம்பால் நிலத்தைக்கீறியதும் பால்குளம் உண்டாயது - அந்தக்குளம், இன்றும் “தீரகுண்டம்” என்ற பெயருடன் ஆலய முன்புறத்தில் காணப்படுகிறது.

அபீமன்யுவன் மகனவி உத்தராயீன் காப்பத்தில் இருந்த குழந்தையை அஸ்வத்தாமனின் கொடிய அஸ்திரம் துளைத்துபோது அதைக் காப்பாற்றிபவன் மீ கர்ப்பரட்ச காம்பீகா என்பது புராண வரலாறு. அந்த அம்சமாகவே, எம்பெருமாட்டி இத்தலத்தில் இருக்கிறாள்: இத்தலம் திருஞான சம்பந்தர், அப்பர் சந்தராமர்த்தீ சவாமி இவர்களால் பாடல் பெற்றது.

கருவாய் உலகுக்கு முன்னேதோன்றும்
கண்ணாம் கருகாலூர் எந்தை தானே. - அப்பர்

42.

ஏந்திரநாள்

தக்க யாகத்தை அழிப்பதற்கு வீரபத்திரர் சிவனிடமிருந்து தோன்றினார். வீரபத்திரரின் சக்தியாகி, உயையின் கோபத்திலிருந்து வீரபத்திரராவி தோன்றினாள், வீரபத்தி ருடன் யாகசாலைக்குச் சென்று யாகத்தை அழித்து யாவறையும் வெட்டிக் கொண்று - துரத்தியடித்து வெற்றி கொண்டாள்

43.

சீவனாத் தூதாகைண்ட்டவன்

நிசம்பள், சம்பன் என்ற அகரர்களை மாயிப்பதற்கு முன் அவர்களை நுன்னிலைப்படுத்த நினைந்து அவர்களிடம் சிவனைத் தூதநாக அனுப்பினாள், பின் அவர்களைச் சங்கரித்தாள்.

வாழ்த்து

செகமொம் செறிந்து நிற்கும்
 சிவசக்தி திருத்தாள் வாழி
 அகத்தினில் அன்னை கீர்த்தி
 அருளினை உணரும் அன்பர்
 இகபர சகங்கள் எய்தி
 இனியசெல் வராகி வாழி
 மிகுபுகழ் சௌவநீதி
 மிளிர்ஒளி விளக்காய் வாழி

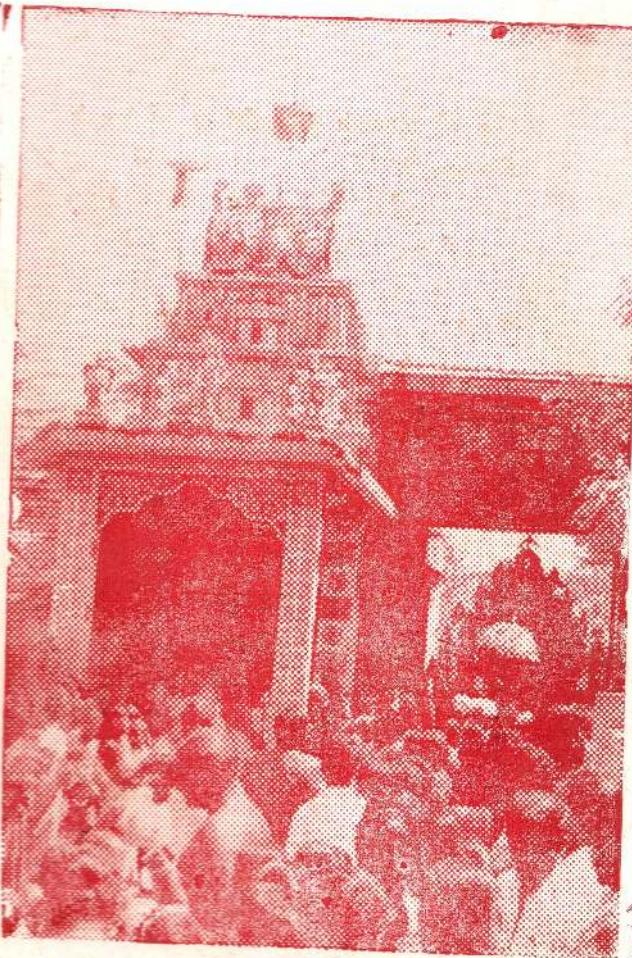
* * *

அன்புடன் இந்தநாலை
 அதிலிரை வாகக்கோத்துப்
 பொன்பொலி வாகத்தந்த
 புகழ்த்திரு மொழிப் பேர்கொண்ட
 இன்பஅச் சகத்தார் வாழி
 இதயத்தில் தினமும் அன்னை
 மின்பொலி பாதம் போற்றும்
 மெய்யடியார்கள் வாழி

அருட்களி. டி. வி.

சபம்

தமிழ்:- அடுத்த பதிப்பில் இந்நால் விரிவு
பெறும்.

ஸ்ரீ நாகவரதநாராயணர் தேவஸ்தானம்
நடைவெள்வரம் - வெட்டி

திருமொழி அச்சகம், சங்காண.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org